

GOEI BOTER

Komedie

van

Luc Kerkhofs

kerkhofs.luc@skynet.be
<https://www.luckerkhofs.be>

ALMO
Jan Van Rijswijcklaan 282
2020 Antwerpen
03/260.68.10

GOEI BOTER

Komedie van Luc Kerkhofs

BEZETTING:

(5D en 3H of 4D en 4H)

JOKE: 30

LEONIE: 80, oma van Joke (kan ook gespeeld worden door een man)

THEA: 30

MIA: 40

ELZA, 50

JOHNNY SNOECK: 30, man van Thea

WIES BUBBE: 40, man van Mia

FRANK PARDON: 50, man van Elza

DECOR:

Huiskamer met tafel plus stoelen en een eenvoudige salon. Links vooraan; deur naar de hall. Rechts vooraan; deur naar de berging met ernaast een klein dressoir. Fond van links naar rechts; een hoge kast, deur naar de keuken en deur naar de slaapkamers.

Ergens aan de kant staat een schommelstoel. Op het dressoir staat een newton-pendel.

Het algemeen interieur toont duidelijk aan dat hier een moderne “groene” eigenares woont die dicht bij de ZEN-cultuur aanleunt.

NOOT VOOR DE REGIE:

-De kleding van Joke heeft doorheen het hele stuk iets van een mengeling tussen “geiten-wollen-sokken” en “flower-power”.

-Door haar hoge leeftijd moet Leonie zich constant behelpen met een wandelstok als ze stapt.

KORTE INHOUD:

Het plaatselijk handwerkclubje gaat z'n éénjarig bestaan vieren. Dat komt voor de dames goed uit net nu hun mannen een weekendje Barcelona gepland hebben om daar een voetbalwedstrijd met wereldsterren gaan bij te wonen. Een uitgelezen kans dus voor de dames om alle remmen eens los te gooien en de losse toer op te gaan. Voor één keer in hun leven moet dat maar eens kunnen en aan ambiance zal er alleszins geen gebrek zijn want er staat een grote verrassing op het programma. Maar door een vreemde sms in codetaal ruiken de mannen plots onraad. Wat zijn hun echtgenotes achter hun rug van plan? Vertrekken de heren alsnog of gaan ze dit duister zaakje uitspitten tot op het bot...?

EERSTE BEDRIJF

(VRIJDAG VOORMIDDAG)

(Joke leert Leonie werken met de gsm. Leonie draagt een schort)

JOKE: ...en op dit knopje moet ge duwen om een berichtje te verzenden. Verstaat ge 't al een beetje, Bomma?

LEONIE: Maar Joke, ik ben al 80 jaar.

JOKE: Dat wil niks zeggen. Gij MOET dat leren.

LEONIE: Maar ik zie de knopjes nog niet eens staan.

JOKE: Zet dan uw leesbril op.

LEONIE: (zet haar bril op) Amaai, daar staan precies nogal veel knopjes op.

JOKE: De groene en de rode zijn het belangrijkste. Dat moet ge goed onthouden. En zo rap als gij daar zelfstandig kunt mee werken dan krijgt gij een eigen gsm.

LEONIE: (zet haar leesbril af en legt die op een stoel) Misschien kan ik er ene kopen van 't geld dat ik verdien met mijn goei boter.

JOKE: Nee Bomma, eerst leren, zodat ik altijd weet waar gij zit en zodat gij altijd weet waar ik zit.

LEONIE: Kom hier dat ik u eens goed vastpak. (trotse knuffel) Gij zijt toch mijn beste kleindochter hé.

JOKE: (cynisch) Natuurlijk, ge hebt er maar één.

LEONIE: Gij lijkt als twee druppels water op uw moeder zaliger.

JOKE: Nu niet emotioneel worden, hé Bomma, de cursisten kunnen hier elk moment arriveren.

LEONIE: En voor mijn verjaardag zou ik graag een draagbare radio willen, zo'n grote met veel knopjes en joekels van luidsprekers.

JOKE: Begin eerst al maar met de knopjes van de gsm te leren.

LEONIE: En dan zetten we die grote radio in de keuken en dan kunnen we van 's morgens tot 's avonds naar de muziek luisteren en "De Vogeltjesdans" meedoen. Gij en ik. (geeft voorbeeldje) Kwak – kwak – kwak – kwaak... Dat gaat plezant worden, Joke.

JOKE: Onze Bruno gaat niet tegen al dat kabaal kunnen.

LEONIE: Mag ik onze Bruno nu eens niet heel efkes hier in de living zetten?

JOKE: Nee Bomma, onze Bruno smost al het zaad uit z'n kooi en dan kan bibi hier dat weer opkuisen. En 't wordt ook eens tijd dat gij z'n kooi proper maakt.

LEONIE: Hoe moet ik dat doen?

JOKE: Met de stofzuiger.

LEONIE: Wat heeft onze Bruno nog van z'n leven? Hij zit daar altijd maar tussen vier muren van tralies. Een vogel die niet kan vliegen dat is geen vogel. Stel dat ze u...

JOKE: (onderbreekt) Ja Bomma, dat liedje ken ik. (geeft haar de gsm) Kom, probeer nog eens een berichtje te versturen, en nu zonder mijn hulp hé.

LEONIE: Waar is mijn leesbril?

JOKE: Waar hebt ge die gelaten?

(Mia en Thea komen binnen via de berging. Ze hebben elk hun hobbytasje bij. Thea draagt een zwarte bril)

MIA: Goeiemorgen allemaal.

THEA: Dag Leonie. Aan 't spelen met de gsm?

JOKE: Ja, de Bomma moet maar eens leren werken met de gsm.

MIA: Is zij daar niet wat te oud voor?

JOKE: Nee, ze moet dat kennen voor als er eens iets gebeurt als ik niet thuis ben.

THEA: Ze kan toch vluchten langs de achterdeur van de berging want die staat altijd los.

JOKE: Ja, maar dan moet ze eerst nog bij de berging geraken.

MIA: Die deur van de berging altijd los laten, is dat niet gevaarlijk om dieven over de vloer te krijgen?

JOKE: Wat kunnen ze hier stelen? We hebben niks van waarde.

LEONIE: Ze kunnen mij toch meenemen...!

JOKE: Als ze u meenemen dan brengen ze u na één dag al terug.

LEONIE: Amaai merci.

JOKE: Grapje Bomma.

LEONIE: (fier tot Thea en Mia) Als ik het goed ken dan krijg ik van ons Joke een eigen gsm. (stopt de gsm in de zakken van haar schort)

THEA: (tot Joke) Is dat niet riskant dat er verkeerde personen vertrouwelijke informatie gaan ontvangen?

MIA: (vervolgt tot Leonie) Ja, en als 't berichtje weg is dan is 't weg hé. Ge kunt 't niet meer achterna lopen om 't gaan terug te halen.

JOKE: Ga nu maar verder boteren in keuken, Bomma, dan kunnen wij hier alles klaarzetten voor de cursus.

THEA: Is ze weer aan 't boteren?

JOKE: Ja, dag in, dag uit hé. Ik ben blij dat ze iets heeft om zich bezig te houden.

MIA: Wat doet zij met de winst van haar goei boter?

LEONIE: Sparen.

THEA: (tot Leonie) Dan moet er toch al heel wat in uw spaarpotje zitten want daar komt hier elke dag wel volk aan de deur voor een pakje goei boter.

JOKE: Er moet ook steevast melk gehaald worden bij de boer hé. Voor één kilo boter is er wel 25 liter verse koemelk nodig. En wie kan die gaan halen? Bibi hé.

MIA: Maar 10 euro voor een halve kilo is wel duur, hé Leonie.

LEONIE: Als gij liever fluitjesboter wilt dan moet ge uw boter in den Aldi gaan kopen. Mijn goei boter is roomboter van eerste kwaliteit, met speciale in..., in..., in..., hoe heet dat weer, Joke?

JOKE: (helpt haar) Ingrediënten.

LEONIE: Ja. Hier staat mijn spaarpotje van de boter. (haar spaarpotje heeft een vaste plaats op/in het dressoir)

THEA: (inspecteert de inhoud) Amaai, daar zit precies al heel wat in.

MIA: Kom, we zullen eens gaan tellen.

LEONIE: (slaat het potje brutaal dicht) Neenee, daar blijft iedereen af...! (als plots haar gsm begint te rinkelen, tot Joke) Ze bellen aan de voordeur...!

JOKE: Nee Bomma, dat is uw gsm die rinkelt.

LEONIE: (slaat in paniek) Waar is mijne gsm...?

JOKE: In uw schort.

LEONIE: (haalt de rinkelende gsm tevoorschijn) Wat moet ik nu doen...?

JOKE: Opnemen hé.

LEONIE: (door hoorn) Hallo...? (maar de gsm blijft rinkelen)

JOKE: Ge moet op 't knopje duwen.

LEONIE: Op welk?

JOKE: Op dat groen.

LEONIE: Waar is mijn leesbril?

JOKE: Waar hebt ge die gelegd?

LEONIE: (het gerinkel houdt op) 't Is al gedaan. Dat is spijtig.

MIA: Als ze u echt nodig hebben dan zullen ze wel terugbellen.

LEONIE: (als haar gsm piept) Nu begint die weer gaan te tuten...!

MIA: Dat is de voicemail. Ge moet naar de 1230 bellen.

LEONIE: Dat kan ik allemaal niet onthouden.

JOKE: Het wordt "oefenen", Bomma.

LEONIE: Welke tekst moet ik eens versturen?

JOKE: Dat is eender.

LEONIE: En naar wie?

THEA: Stuur maar eens iets naar ons hé.

LEONIE: Ik moet eerst mijn leesbril vinden.

THEA: Hier, pak de mijne maar efkes. (overhandigt haar bril)

MIA: (kijkt op haar horloge) Waar blijft Elza? Die is nu eens altijd te laat hé.

THEA: De strekenmadammen komen altijd als laatste.

JOKE: Wij kunnen al beginnen. Zet uw spullen maar op tafel.

THEA: (wil haar hobbytas op tafel zetten, maar die valt ernaast) Sorry. Zonder bril zie ik echt niks hé. (raapt haar hobbytas op en gaat op de stoel zitten waar de leesbril van Leonie ligt) Oei...! (haalt de kapotte bril van Leonie tevoorschijn)

LEONIE: Oh dààr lag mijn leesbril. (tot Thea) Gij ziet precies nog slechter dan ik. Weet ge, ik zal UW bril houden, dan krijgt gij de mijne.

JOKE: Nee Bomma, en ga nu met uwe gsm maar verder oefenen in de keuken.

LEONIE: Ik moet eerst mijn boter nog snijden. (tot Mia en Thea) Van mijn spaarpotje blijven hé...! (af naar de keuken)

MIA: Het gaat precies goed met Leonie?

JOKE: Ja. Maar de laatste tijd drinkt ze graag haar borreltje, stiekem achter mijn rug. En nu heb ik haar fles daar in de bovenste kast gezet. Ze weet 't, maar ze kan er niet aan zonder hulp.

THEA: Och, wat zullen wij nog uitsteken als we zo oud zijn.

MIA: (tot Joke, ad hobbytas) Gaan wij nog lang wachten op Elza?

(We horen dat er een auto claxonneert op de achtergrond)

THEA: Daar is ze eindelijk. (zuchtend) En nu nog een halfuur eer ze haar mercedes geparkeerd heeft, en dan is 't middag eer we goed en wel bezig zijn.

(Thea en Mia trekken hun jas uit en leggen die samen in de zetel. Mia ruikt aan de jas van Thea en gooit die vervolgens in een andere zetel)

THEA: Wat doet gij nu...?

MIA: Ik wil niet dat mijne jas straks naar frituurvet stinkt.

THEA: Ja, onze dampkap is kapot en onze Johnny heeft nog geen tijd gehad om die te repareren.

(De dames zetten zich aan tafel en halen elk hun spullen uit hun hobbytas)

THEA: (tot Joke) Ik vind 't toch schoon van u dat gij uw Bomma wilt bijhouden.

JOKE: Wat moet ik doen? Ik ben haar enige kleindochter. Kan ik haar in een home stoppen? Ja. Wil ik dat? Nee, want zo zit ik niet in mekaar. We zullen samen oud worden. Die wordt volgende maand 80 hé.

(Elza komt binnen langs de berging met haar hobbytasje)

ELZA: (tot Joke) Dat is toch niet erg dat ik elke keer binnenkom langs de berging?

MIA: Nee Elza, dat doen wij ook.

JOKE: Vrienden mogen langs de berging komen. Maar klanten die een pakje goei boter komen kopen moeten aan de voordeur bellen, anders wordt het hier een kermis hé.

ELZA: (trekt haar jas uit, wil die in de zetel leggen, maar snuift) Van wie is deze jas?

THEA: Van mij.

ELZA: Okee. (gooit haar jas op die van Mia en zet zich bij aan tafel)

JOKE: Goed, kunnen we dan nu beginnen? Thea, gij de kruissteek (borduren)...? Mia, gij de macramé (knopen)...? En Elza werkt verder aan haar juwelen...? Dan doe ik verder aan mijn bargello (haken).

ELZA: Opgepast voor mijn nieuw pareltjes want die kosten geld hé.

MIA: (tot Elza) Gij zijt weer zo laat?

ELZA: Ja, onze Frank was z'n valies aan 't maken en kon z'n spullen niet vinden. Staan uwe Wies en uwe Johnny al klaar om straks te vertrekken?

JOKE: Wat gaan de venten doen?

MIA: Ze gaan dit weekend naar de voetbal in Barcelona.

ELZA: Ze vertrekken deze namiddag om 16.00h vanuit Zaventem.

MIA: En onze Wies is nerveus, dat heeft gene naam. Hij wou zelfs twee valliezen meepakken. Hij zal de eerste keer in z'n leven in een vliegtuig zitten, ik ben eens benieuwd hoe dat gaat aflopen. Maar 't zal warm zijn in Griekenland.

THEA: Barcelona ligt wel in Spanje, hé Mia.

MIA: Jaja, maar 't is toch wel dezelfde richting uit hé.

ELZA: (ironisch) Jaja, 't ligt maar 3.000 km uiteen.

JOKE: Willen de dames iets drinken?

MIA: Ja, voor mij een koffie.

THEA: Voor mij een cola zero.

JOKE: Voor koffie of frisdrank vraag ik voortaan één euro, maar de muntthee blijft volledig gratis.

MIA: Doe mij maar een muntthee dan.

THEA: Ja, voor mij ook.

(Joke af naar de keuken om thee te zetten)

MIA: (fluistert) Dat is maar normaal dat hare muntthee gratis is, haar tuin staat vol met munt.

THEA: En water heeft ze ook gratis van haar regenput.

ELZA: Allé, dat is dan de eerste keer dat onze venten samen een uitstapje gaan maken. Ik ben eens benieuwd.

THEA: Aan de kostprijs te zien noem ik dit geen gewoon uitstapje meer hé. Voor mij en onze Johnny is dat héél duur.

ELZA: Och, onze venten mogen toch ook eens iets hebben. Of zijt gij niet meer

content over uwe Johnny...?

THEA: Amaai niet, onze Johnny maakt veel overuren en als hij genoeg heeft dan krijg ik van hem een nieuw velo om de kindjes naar school te brengen.

ELZA: Ik ben ook content van mijne Frank want ik kan al jaren met een dikke mercedes rondrijden.

MIA: En onze Wies gaat volgende week beginnen aan onze nieuwe veranda. Dat heeft hij al meer dan een jaar beloofd, maar nu komt er eindelijk schot in de zaak.

ELZA: Doet hij dat helemaal alleen?

MIA: Ja natuurlijk, anders is zoiets niet meer te betalen.

ELZA: Uwe Wies is een slaaf.

MIA: En uwe Frank niet dan...?

THEA: (tot Elza) 't Is uwe Frank die bij u het geld binnenbrengt, maar hij moet zelf wel met een kleine corsa rijden.

ELZA: Ja, een ingenieur op een velo dat staat niet hé.

THEA: En dan rijdt gij maar met een dikke mercedes?

ELZA: Ja, ik wil een auto die bij mijn persoonlijkheid past.

THEA: Ik begrijp niet dat gij altijd zo wilt uitpakken met uwe mercedes.

ELZA: Dat is omdat gij geen geld hebt om er ene te kopen.

THEA: Precies dat die mercedes heilig is voor u.

ELZA: Ja, en hij blinkt fel want die wordt elke zaterdagvoormiddag van onder tot boven gepoetst met de hand. Daar komt geen car-wash aan te pas.

THEA: En wie poetst die..., ook de Frank zeker?

ELZA: Natuurlijk. Ik heb daar geen tijd voor want ik zit zaterdags bij mijne coiffeur.

MIA: Ik kan mij ergeren aan de grote mercedessen die op de parking van den Aldi altijd twee parkeerplaatsen inpalmen.

ELZA: Ik kom niet in den Aldi, de Carrefour is mijne winkel.

THEA: Enkel strekenmadammen gaan met hun mercedes winkelen in de Carrefour.

ELZA: Wel, de volgende keer als ik u voorbijrijd met mijne mercedes dan zal ik eens claxonneren.

MIA: Wij hebben maar een mitsjoe... Mitsiboe...Mi... (geraakt er niet uit)

ELZA: (helpt haar) ...Mitsubishi...

MIA: Just ja, en wij zitten ook droog.

ELZA: Ge had misschien toch beter een ander merk gekocht, een dat ge kunt uitspreken.

THEA: Ik heb geen auto nodig, maar wel een goeie velo.

ELZA: (pesterig) Spijtig dat ge dan zo nat wordt als 't regent hé.

MIA: En elke week naar de coiffeur gaan kost ook geld.

THEA: Ik heb geen abonnement bij de coiffeur... (ad Elza) ...zoals zij hier.

ELZA: Ja, dat is er wel aan te zien. Uw haar staat stijf van de vettigheid.

THEA: Moet ik eens opnoemen wat er aan u mankeert, madam?

ELZA: Ja, zeg 't eens.

THEA: Aan uw tong zal 't niet liggen.

(Joke komt ondertussen van de keuken met enkele kopjes thee. Ze heeft het laatste deel van het gesprek nog gehoord)

JOKE: Ge moet de natuur z'n gang laten gaan. (tot Elza) Gij en Frank zijt maar met u twee en ge hebt twee auto's in de garage staan. Weet ge wat dat doet aan de

klimaatverandering...?

ELZA: Daar geloof ik niet in. Als ze niet willen dat het klimaat verandert dan moet iedereen maar met de velo rijden, ook die hoge pieten in Brussel...!

(De dames proeven van hun thee)

THEA: Hmm..., zalig...! Uwe muntthee is toch wel speciaal, hé Joke.

JOKE: Natuurlijk, die munt komt uit onze eigen tuin en water tap ik nog steeds uit onze oude regenput.

THEA: Hebt gij geen schrik dat er ongedierte in uw regenput komt?

JOKE: Maar nee. Ik was mij elke dag met dat regenwater uit onze put en ge moet eens voelen aan mijn haar hoe zacht die is.

ELZA: (treiterend) Kunt ge geen rechtstreekse lijn van hier tot bij Thea leggen? Dan kan zij haar haren ook eens wassen.

THEA: Ik weet dat ik slechte haar heb, maar ik was die bijna elke dag.

JOKE: (inspecteert het werkstukje van Thea) Ik denk dat ge hier iets te snel gegaan zijt. Die steek van rechts moet daar nog tussen.

THEA: (gepikeerd) Ja zèg, dat is met dat gezever over mijn haar hé.

JOKE: A propos dames, iedereen moet z'n lidgeld nog betalen hé. (steekt haar hand uit) 5 euro alstublieft...!

(De dames betalen elk 5 euro. Thea moet de muntstukken bij elkaar zoeken)

ELZA: (tot Thea) Moeten we met de schaal rondgaan?

THEA: Neenee, ik kom er wel. Maar onze Johnny heeft precies weer in mijn portemonnee gezeten.

MIA: Elke veertien dagen 5 euro, dat is wel 120 euro per jaar hé.

JOKE: Och Mia, bekijk het als een spaarkas. (monstert de werkjes) Hebben de dames geen goesting om eens iets anders te doen? Bijvoorbeeld een ZEN-meditatie of iets in die aard?

MIA: Een ZEN-meditatie...? Wat is dat nu weer...?

JOKE: Met ZEN-meditatie wordt inzicht verkregen in de eigen ware aard om zo de weg te openen naar een bevrijde manier van leven. In de zesde eeuw werd ZEN geïntroduceerd in Japan en tijdens de Kamakura-periode won ZEN héél veel aan populariteit.

MIA: Die Kamagurka zit toch overal tussen hé.

JOKE: (verbetert) Het is "Kamakura"...! ZEN is héél populair in de Westerse landen. Bekijk mij maar eens, ik ben helemaal ZEN. Zelfs de meubels hier zijn ZEN. Het zit allemaal in 't kopje. Als ge daar rust kunt vinden dan zit alles goed.

THEA: Dat klopt wel want ik voel mij elke keer direct rustig als ik hier binnenkom.

ELZA: (cynisch) Ja, dat heb ik daarjuist wel gehoord als ge over mijne mercedes begint te mopperen.

JOKE: Ik ben een en al ZEN. Ik slaap naakt en ik ga ook naakt zonnebaden in onze tuin. Ik hou van de natuur omdat ik één wil zijn met wat onze Schepper ons geschonken heeft.

MIA: Dat moet ik niet proberen helemaal bloot in mijnen hof gaan liggen in 't midden van de dag. Heel de buurt op stelten zetten, ja. En ik denk ook niet dat onze Wies dat graag gaat hebben.

JOKE: Daar zijn we weer bij het begin hé. Ge moet eens wat meer aan uw eigen

denken en wat minder aan uw wederhelft.

THEA: Naast ons woont een gepensioneerde duivenmelker, die zou niet klagen als ik daar zó moest gaan liggen zonnebaden, denk ik.

ELZA: Ja, ik kan 't me al voorstellen, als die z'n duiven niet meer durven landen.

JOKE: Dames, ge moet proberen één te worden met de natuur.

ELZA: Ik kan niet naakt zonnebaden, onze tuin staat vol bomen.

THEA: Wees eerlijk, 't zou ook geen zicht zijn, hé Elza. Als gij daar twee dagen ligt dan vallen alle bladeren van de bomen van 't verschieten.

MIA: (vervolgt) En de vraag naar verrekijkers zou nogal omhoog schieten bij u in de straat.

ELZA: Wat hebt gij twee méér dan ik...?

THEA: Wij hebben de leeftijd mee.

MIA: Elza, ge moet toegeven, als ge de 50 gepasseerd zijt dan begint er... (ad buste) ...hier en daar al iets meer te hangen hé. Vroeger staken die van mij ook omhoog en als ik nu over de tafel hang dan komen ze bijna tot aan de andere kant.

ELZA: Onze Frank zegt nochtans dat ik een héél schoon lijntje heb.

THEA: Natuurlijk, als uwe Frank zegt dat gij een patattenzak zijt dan moet hij voor straf drie weken in de kelder slapen.

JOKE: (tempert) Dames..., dames..., we dwalen weer af hé.

MIA: (tot Joke) Wat doet gij nog buiten deze hobby's?

JOKE: Ik geef ook nog cursussen Yoga, Thai Chi en Qi Gong.

MIA: Verdient ge daar veel geld mee?

JOKE: Een beetje. En dan doe ik ook nog wat administratief werk voor Greenpeace en vrijwilligerswerk voor GAIA. En voor de rest haal ik al de groenten uit onze tuin en leven wij van het kleine pensioentje van de Bomma. Daar hebben we genoeg mee. Een mens heeft immers niet zoveel nodig.

THEA: (ad Elza) De ene al wat meer dan de andere hé.

JOKE: En wat vinden uw venten van uw hobby's?

MIA: Onze Wies kan niet verdragen dat ik zoveel bezig ben met mijne macramé.

ELZA: En onze Frank vraagt zich af waarom ik niet gewoon die juwelen ga kopen bij de juwelier.

THEA: En onze Johnny kent maar ene steek en dat is "de vooruit-steek"...!

JOKE: Ja, natuurlijk denkt een vent maar aan één ding.

MIA: (tot Joke) Waarom haalt gij geen vent in huis?.

THEA: Zijt gij een feministe?

JOKE: Dat zou ik niet durven zeggen.

ELZA: En iemand zoeken via een date of zo?

JOKE: Nee. Tegenwoordig willen de venten bij de eerste date al direct een fellatio.

MIA: Willen die dan dat wij een opera zingen...?

JOKE: Nee Mia, fellatio is iets heel anders.

ELZA: Fellatio dat is "feliciteren" in 't Italiaans.

THEA: Maar nee, dat ook niet. Fellatio dat is schuiftrombone spelen bij uwe partner.

MIA: Maar onze Wies is niet bij de fanfare.

JOKE: Ander onderwerp, dames. Hoe kan onze handwerkclub aan ledenwerving doen? Met drie is toch wel een beetje te weinig hé. Vindt ge niet?

ELZA: Dat is genoeg. Stel dat daar nog meer van die seuten bijkomen gelijk zij hier... (ad Thea) ...dan zal het plezier er rap af zijn. Eén seut is meer dan genoeg.

THEA: (veert boos recht) Maar ik laat me hier niet beledigen hé...!

ELZA: 't Is toch waar zeker. Bekijk uw kleren eens. Is dat nu iets voor een jonge vrouw van 30 jaar?

THEA: Ik weet dat ook, maar het geld ontbreekt ons. Onze Johnny loopt elke dag achter de vuilkar en verdient niet zoveel. Uwe Frank is ingenieur en verdient tien keer meer. Ik vraag me af voor wie de Frank nog gaat werken als ge toch geen kinderen hebt?

ELZA: Voor de luxe.

THEA: Dat woord kennen wij niet. Wij zijn al blij als alle rekeningen op het einde van de maand betaald zijn. Onze Johnny kweekt nu zelfs konijnen, dan moeten we al iets minder naar de beenhouwer gaan.

MIA: Onze Wies is metser en komt goed aan de kost. Maar als de kinderen gaan studeren in Leuven dan kosten ze potverdekke veel geld, dat weet ik toch.

JOKE: Ik heb ook nog een verrassing voor u. Wisten de dames dat ons hobbyclubje vandaag precies één jaar bestaat?

MIA: Is dat ècht? Een jaar is toch rap voorbij hé.

ELZA: Ja, we hebben elkander leren kennen toen we hier een pak goei boter kwamen kopen bij Leonie.

JOKE: Ik vind eigenlijk wel dat zoiets moet gevierd worden. Wat denkt ge daarvan?

THEA: Hoeveel zit er in de pot?

JOKE: Met vandaag mee..., 480 euro.

ELZA: Daar kunnen we toch al iets mee doen, zou ik denken.

JOKE: We kunnen dat bedrag eventueel ook aan een goed doel schenken.

MIA: Nee, dat zou ik niet doen.

THEA: Wij hebben het wel moeten sparen hé.

ELZA: Ik zou eigenlijk wel eens graag iets willen gaan doen terwijl onze venten in Barcelona zitten.

JOKE: Ja, en wàt...? Ik kan hier niet weg met de Bomma hé.

MIA: We kunnen hier ter plaatse toch ook iets organiseren.

JOKE: Heeft iemand van u een voorstel?

(Wies komt binnen via de berging. Hij draagt een metserskiel en in z'n broek steekt een plooiometer. De kleuren van z'n voetbalsjaal komen NIET overeen met de kleuren van FC Barcelona)

ELZA: (als Wies te dicht bij de tafel staat) Pas op voor mijn pareltjes met uwe sjaal...!

THEA: Staat uw vallies al klaar, Wies?

WIES: Ja. Als we maar kunnen vertrekken. We hebben de inkomkaarten nog niet.

MIA: (tot Thea) Daar ging uwe Johnny toch voor zorgen...?

ELZA: De Johnny...? (wegwerpgebaartje) Poeh..., dat is om miserie vragen...!

THEA: Waarom zit gij altijd op onze Johnny z'n kap? Als onze Johnny iets regelt dan komt dat gegarandeerd in orde.

(Wies zet zich in de schommelstoel en begint te wiebelen)

WIES: Ik ben er niet gerust in, zo de eerste keer in een vlieger. Ik sta toch liever op de stelling met een traweel in m'n handen..

JOKE: Ge hebt toch gene schrik?

MIA: Ik zou maar dicht bij de uitgang gaan zitten zodat ge rap buiten zijt als er iets moest gebeuren.

THEA: Dat is niet gelijk een taxi, hé Mia. Op 10 km hoogte kunt ge niet eens rap gaan uitstappen hé...!

ELZA: Morsdood zijt ge als ge op de grond te pletter stort. Niks vinden ze van u nog terug, behalve uwe plooiometer. En die zullen ze op uw begrafenis wel in de kist steken.

WIES: (twijfelend) Ja, misschien blijf ik dan toch maar beter thuis.

MIA: 't Is betaald, hé kameraad. Gij gaat mee...!

THEA: Och Wies, zo'n vliegtuig is veiliger dan een auto.

MIA: (tot Wies) Kom eens uit die schommelstoel alstublieft?

WIES: Waarom?

MIA: Dat gewiebel irriteert mij.

WIES: Wat irriteert u niet?

MIA: (dreigend) Wies, ik zeg 't geen twee keer hé.

(Wies komt uit de schommelstoel en zet zich in de zetel, waar hij ook al na twee seconden met z'n benen begint te wiebelen)

JOKE: Wat kost zo'n reis naar Barcelona?

MIA: De vlucht plus twee overnachtingen plus de voetbalwedstrijd is 289 euro per persoon.

JOKE: Amaai, dat is veel. Daar kunnen de Bomma en ik veertien dagen van leven.

MIA: (ad Wies) En dan heeft die kwiet nog een nieuwe sjaal gekocht, een nieuw klak en een voetbaltoeter. Dat was nog eens 75 euro alstublieft.

WIES: Als ge iets doet dan moet ge 't goed doen.

MIA: En stop eens met dat gewiebel van uw benen...!

WIES: Dat is van de zenuwen, hé Mia. (veert uit de zetel).

(Wies leunt tegen het dressoir waar een newton-pendel staat. De volgende momenten zal hij met regelmaat een balletje van de pendel laten slingeren wat een vervelend getik veroorzaakt. Frank daagt op via de berging. Hij draagt ook een voetbalsjaal maar die heeft wèl de kleuren van FC Barcelona)

FRANK: (tot de dames) Hier wordt flink gewerkt precies. (keurt de resultaten van Elza)

ELZA: Niet te dicht bij mijn pareltjes, Frank...! Als ze op de grond vallen dan gaat ge wat meemaken hé...!

THEA: Staat uw vallies al klaar, Frank?

FRANK: Natuurlijk. Alles voor FC Barcelona hé. (als z'n oog op de sjaal van Wies valt) Gij hebt wel een verkeerde sjaal gekocht, hé maat.

WIES: Waarom?

FRANK: Dat zijn de kleuren niet van den Barca. (toont zijn eigen sjaal) Dit zijn de kleuren van den Barca.

WIES: Maar deze sjaals stonden in reclame.

FRANK: Natuurlijk, dat zijn de kleuren van FC Tremelo... (plaatselijke voetbalclub vernoemen) ...die spelen in 4de provinciale.

JOKE: (cynisch) Ja, de Wies kent wel héél veel van voetbal precies.

MIA: En toch volgt hij alle matches op televisie, al is dat meestal met z'n ogen dicht.

(Frank zet zich ondertussen in de zetel, maar te dicht bij de jas van Thea. Hij snuift in de lucht, ruikt dan aan de jas en legt die met twee vingers iets verder van hem af)

FRANK: Waar blijft de Johnny met onze inkomkaarten? Die zijn al wel betaald hé.
 ELZA: Dan zult ge uw geld wel kwijt zijn.
 THEA: Onze Johnny is geen dief.
 FRANK: Hij ging naar hier komen, zei hij, om ons kaarten te brengen.
 THEA: Hij moest eerst nog langs de apotheker gaan?
 FRANK: Is hij ziek?
 THEA: Nee, maar om nog wat medicatie mee te nemen naar Barcelona.
 JOKE: Ja, in die landen is 't beter dat ge iets in uwe portefeuille zitten hebt.
 THEA: (plots alert) Wat bedoelt gij daarmee...?
 JOKE: Wel euh..., (bedenkt zich) ...och niks, laat maar.
 WIES: 't Zal weeral rap voorbij zijn, zondagavond landen we al terug in Zaventem.
 THEA: (tot Frank) Gaan alle valiezen wel in uwe corsa?
 FRANK: We gaan niet met de corsa? Een busje van de luchthaven zal ons straks thuis komen oppikken.
 JOKE: Waarom rijdt ge niet naar Zaventem met de mercedes van Elza?
 ELZA: Omdat mijne mercedes geen taxi is.

(De deurbel rinkelt)

JOKE: (roept aan de keukendeur) Bomma, daar zal iemand aan de voordeur staan voor een pakje goei boter. Komt gij efkes?

(Leonie zal de volgende momenten met een pakje boter vanuit de keuken naar de hall gaan en daarna het geld in haar spaarpotje stoppen)

MIA: (veert van haar stoel en gaat tot bij Wies die de newton-pendel nog eens laat tikken) Is dat nu gedaan met dat getik...?
 WIES: Waarom staat dat ding hier dan?
 JOKE: Dat is mijne newton-pendel. Ik gebruik die als ik mijn ZEN-meditatie doe.
 MIA: (vervolgt tot Wies) Als gij nog één keer tegen dat spel durft tikken, dan zal ik eens tegen uwe kop tikken...! Is dat goed begrepen...?
 WIES: (sakkerend) Maar Mia, 't is dat vliegen wat mij niet aanstaat.
 MIA: Dan had gij met uwe velo naar Barcelona moeten reizen.
 FRANK: Ja, dan zal hij daar tegen Pasen wel arriveren.
 JOKE: Ik vind 289 euro héél duur voor anderhalf uur voetbal.
 FRANK: Jamaar, dat is niet enkel voor de voetbal hé. We zullen ginder natuurlijk ook musea gaan bezoeken en...
 WIES: (vervolgt) ...en gaan feesten en zo.
 MIA: (streng) Ge weet 't hé, als ik klachten hoor dan is 't de eerste en de laatste keer.
 WIES: Ons Mia denkt weer dat wij daar 't varken gaan uithangen.
 MIA: Nee, ge zult niet durven zeker. 't Is nog geen drie weken geleden dat ge thuisgekomen zijt met twee verschillende schoenen aan uw voeten...
 WIES: ...Ja, een linkse en een rechtse, haha. Dat draagt toch iedereen.
 MIA: (vervolgt) ...en zonder broek ook zeker...?
 WIES: Miljaar, toen was ik zat zèg.

(Leonie wil ondertussen met haar wandelstok het bovenste kastdeurtje openen waar de fles cognac zich bevindt. Wies zal ondertussen met z'n plooiometer stil ritmisch

tikken tegen het dressoir)

JOKE: Wat gaat ge daar zoeken, Bomma...?

LEONIE: Kan er mij iemand helpen?

JOKE: Nee Bomma, niet elke dag van de fles hé.

FRANK: (tot Joke) Wat wilt ze?

JOKE: (stil) Daar staat haar fles cognac. Dat weet zij heel goed, maar ze geraakt er niet bij zonder hulp.

FRANK: (veert recht) Moet ik u eens efkes helpen, Leonie?

JOKE: Nee Frank, vandaag krijgt ze niks want ze heeft gisteren al dubbel portie gehad. (tot Leonie) Wilt gij een muntthee, Bomma?

LEONIE: Nee, zo'n vergif drink ik niet. Daar kan ik slecht van naar 't toilet gaan.

MIA: (geïrriteerd tot Wies) Is dat nu gedaan met dat getik...? Steek die plooiometer terug in uw broek...!

WIES: Sorry.

(Johnny op via de berging. Hij is gekleed in onderhemd en heeft enkele tatoeages, kortom een onverzorgd voorkomen, type Onslow. Hij draagt een voetbalsjaal plus voetbalpet en een voetbaltoeter, alles met de kleuren van FC Barcelona)

JOHNNY: Dag allemaal. (imiteert Jack Nicholson in The Shining, plagend dichtbij Thea) Here's Johnny...! (test z'n voetbaltoeter al meteen uit)

(De dames schrikken zich te pletter. Elza beschermt haar rollende parels)

THEA: (protesteert hevig) Allé Johnny, doe dat ding weg...!

JOHNNY: (plagend) Hier Leonie, pas mijn klak maar eens. (zet z'n voetbalpet op bij Leonie) Nu zijt ge precies een èchte hooligan...!

THEA: Hou daar mee op, Johnny...!

(Leonie graait de pet van haar kop, gooit die kwaad terug naar Johnny en dreigt dan met haar wandelstok terwijl ze naar de keuken kuiert. Ondertussen werken de dames nog steeds verder aan hun werkstukjes)

JOHNNY: (te dicht bij de dames ad werkstukjes) En gaat 't hier zo'n beetje?

ELZA: (legt haar armen beschermend rond het doosje met parels) Ga weg, voor dat al m'n parels hier op de grond liggen...!

JOHNNY: (toont enthousiast drie enveloppen) Hier zijn ze, hé mannen, de vliegtickets, de inkomkaarten van de voetbal, plus nog wat reisinformatie. (overhandigt de enveloppen) Deze is voor Wies Bubbe..., deze is voor Frank Pardon, en deze is voor Johnny Snoeck, voor mezelf dus. En nu op naar FC Barca...! (geluid van de voetbaltoeter)

THEA: (geïrriteerd) Johnny, is dat nu gedaan met dat lawaai...!

WIES: Ik ben toch eens benieuwd hoe de "Messing" het gaat doen.

JOHNNY: (verbetert) De Messi.

WIES: Ja, en de "Niemar" hé.

JOHNNY: (verbetert) Neymar.

WIES: En de "Soelares" ook hé.

JOHNNY: 't Is Suárez, hé Wies.

WIES: Ja, de namen moet ik nog een beetje van buiten leren. Eigenlijk ken ik niet zoveel van voetbal.

ELZA: Waarom gaat gij dan mee?

WIES: Om eens iets anders te zien dan mortel, beton en een hoop stenen.

MIA: Wàt wilt gij daar dan zien?

WIES: De stierengevechten en zo hé.

FRANK: Maar Wies, daar hebben we allemaal geen tijd voor. Deze avond daar arriveren, morgen voetbal, en zondag moeten we al terug naar huis.

JOKE: Amaai, het zal een druk weekend worden.

JOHNNY: Ja, we hebben sjans dat we voor maandag alledrie een dag verlof genomen hebben om uit te rusten.

JOKE: Wil er nog iemand een muntthee?

JOHNNY: Nee, ik heb liever een jupke uit het flesje.

JOKE: Dat heb ik niet in huis.

FRANK: En wat gaan de dames uitrichten terwijl wij Barcelona onveilig maken? Nog wat kruisjessteek doen?

JOKE: Ik ga hen morgenvoormiddag de cultuur van ZEN aanleren.

MIA: En daarna gaan we winkelen, met ons allemaal.

JOHNNY: Ik vind dat hele ZEN-gedoe maar dikke zever.

JOKE: Dan zult gij nooit in totale vrijheid kunnen leven.

JOHNNY: Onze vrijheid ligt in Barcelona (maakt weer lawaai met z'n voetbaltoeter).

THEA: (gepikeerd) Johnny, hou daar nu mee op alstublieft...! Seffens kan ik hier weer opnieuw beginnen.

JOHNNY: Ze zullen ons horen van Barcelona tot hier.

(Wies zit ondertussen weer in de schommelstoel, slaat een reclameblad open en begint te wiebelen. Mia vraagt Johnny mimisch de voetbaltoeter en sluipt ermee tot achter Wies)

WIES: (nietsvermoedend terwijl hij leest) Ik ben ook eens curieus hoe de sangria zal smaken in Spanje. Naar 't schijnt drinken die Spanjaarden...

(Mia zet plots de voetbaltoeter in werking achter het hoofd van Wies, waardoor die schrikkend uit de schommelstoel dreigt te tuimelen)

WIES: Wat doet gij nu...?

MIA: Tegen u moet ge ook alles zes keer zeggen hé.

WIES: Al een geluk dat ge dat nu zegt want ik wilde voor mijne verjaardag ook zo'n schommelstoel vragen.

MIA: Vergeet 't, zo'n wiebelding komt bij ons NOOIT binnen. Ik krijg er huisjespuisten van.

(Leonie komt van de keuken)

LEONIE: Onze Bruno is van z'n stokje gevallen van 't verschieten. (driftig tot de heren) Als hier nog iemand durft toeteren dan zal ik die eens met mijne stok achter z'n oren slagen...! Verstaan...! Hooligans...! (terug af naar de keuken)

JOKE: Kom dames, wij gaan in de keuken verder praten, dat is hier niet te doen met die sjotters.

ELZA: (tot Johnny) Van mijn parels blijven hé...!

(De dames af naar de keuken. De werkstukjes blijven op tafel liggen)

JOHNNY: Ik heb nog een verrassing bij voor Elza. (haalt enkele konijnenkeutels uit z'n broekzak en dropt die tussen de parels van Elza) Zwijgen hé...!

WIES: Wat is dat...?

JOHNNY: Konijnenkeutels. Ik heb mijn koters deze voormiddag nog gekuist.

FRANK: Dat wordt oorlog, vriend.

JOHNNY: Och Frank, het leven is al saai genoeg. (dan enthousiast) Mannekes, ik ben langs de apotheker geweest hé. (toont ingepakte condooms)

WIES: Jamaar, ik heb al tuttefrut voor in de vlieger.

FRANK: Dat zijn condooms. (tot Johnny) Waarom hebt gij die nodig op de voetbal?

JOHNNY: Om in Spanje ook eens naar de miekes te gaan, tiens. Dat is daar spotgoedkoop naar 't schijnt en nu hebben we de kans. (na oogcontact tussen Frank en Wies) Geen goesting misschien...?

FRANK: Nee.

WIES: Ik ook niet.

JOHNNY: Allé daar gaan we weer. (zuchtend) Daar heb ik heel de week mijn Spaans moeten voor leren zèg.

FRANK: Hebt gij ècht...?

JOHNNY: Ja Frank. Omdat ik maar achter de vuilkar loop wil dat nog niet zeggen dat er gene mayonaise in mijne kop zit hé.

WIES: Ik ken maar één woord Spaans en dat is "olé".

JOHNNY: Allé...?

WIES: (verbetert) Nee, olé...!

FRANK: (tot Johnny) En wat kent gij zoal van Spaans?

JOHNNY: Senos, dat is boezem. En burdel, dat is bordeel. En cortejar, dat is erop vliegen en...

WIES: (vervolgt spottend) ...en langejar is eraf vliegen zeker, haha.

JOHNNY: (vervolgt) En "wat kost het", dat is precio de costa. (tikt tegen z'n slaap) Jamaar, 't zit er allemaal wel in hé.

FRANK: Gij hebt inderdaad uw best gedaan.

JOHNNY: Nee mannen, daar woont nog een nonkel van mij in het zuiden van Spanje en die komt ons soms eens bezoeken in België hé. En dan kunnen ons Thea en ik ons Spaans wat bijschaven.

FRANK: Vergeet straks allebei uwe gsm niet mee te nemen voor als we elkander ginder zouden kwijtspelen, want daar zit 90.000 man in dat stadion hé.

WIES: Ik ken niks van gsm's, maar ik moet er wel altijd ene bij hebben van ons Mia.

JOHNNY: Ge belt er dan toch mee?

WIES: Nee, dat mag ik niet van ons Mia. Dat is te duur, zegt ze.

FRANK: Waarom hebt gij dan een gsm?

WIES: Ja, dat vraag ik mij eigenlijk ook af.

JOHNNY: Maar ge kunt toch berichtjes versturen?

WIES: Nee, die knopjes zijn veel te klein.

FRANK: Ofwel uw vingers te groot.

WIES: Hebt gij al eens een metser gezien met klein vingers?

JOHNNY: De nummers van Frank en van mij staan toch in uwe gsm?

WIES: Dat weet ik niet.

JOHNNY: Kom, laat me eens kijken. (inspecteert de gsm van Wies) Hier, ge hebt vandaag al een berichtje ontvangen.

WIES: Ja, onderweg naar hier heeft dat ding efkes gepiept.

JOHNNY: Hier, lees maar eens. (geeft de gsm terug aan Wies)

WIES: (leest het berichtje) "DE VOGEL VLIEGT ZATERDAGAVOND VAN ZIJN NEST" (tot Frank) Wat wil dat zeggen...?

FRANK: Dat lijkt mij codetaal. Van wie komt dat berichtje?

JOHNNY: We zullen eens kijken. (leest) Van Joke.

WIES: Dat zal dan wel bedoeld zijn voor ons Mia.

JOHNNY: Hoe komt Joke aan uw gsm-nummer, Wies?

WIES: Dat weet ik niet want dat heeft ons Mia allemaal voor mij geregeld.

FRANK: En wat nu met dat berichtje...? Is dat niet raar...?

JOHNNY: (leest het bericht ook) "DE VOGEL VLIEGT ZATERDAGAVOND VAN ZIJN NEST". Mannekes, dat is stront aan de knikker, als ge 't mij vraagt...!

FRANK: Ja, hier staat iets te gebeuren terwijl wij in Barcelona zitten...!

WIES: Welke vogel zou er nu van zijne nest gaan vliegen? De mijne niet.

FRANK: De mijne ook niet.

JOHNNY: En de mijne..., (bedenkt zich) ...ja, dat zou nu wel eens kunnen, daar in Barcelona.

FRANK: Zaterdagavond..., dat is morgenavond al hé.

WIES: Wat zijn die vrouwen van plan...?

FRANK: Ik vertrouw dat zaakje niet.

JOHNNY: En nu...?

WIES: Thuisblijven...?

FRANK: Zó kunnen we toch niet vertrekken naar Barcelona hé.

JOHNNY: Hoe...?

FRANK: Nee, wij blijven thuis...!

JOHNNY: Lap, daar gaat onze voetbal zèg. Dat is 289 euro kwijt..., plus nog twee dagen congé, hé meneer.

FRANK: Liever de voetbal kwijt dan ons Elza.

WIES: Hoe kunnen wij thuisblijven zonder dat ons vrouwen dat weten?

FRANK: We zullen straks opgehaald worden door de luchthaventaxi en daarna komen we van Zaventem onmiddellijk met een andere taxi terug en dan gaan we ergens hier in de buurt in een hotel logeren.

JOHNNY: Nu begrijp ik ook dat die vrouwen in de keuken gaan vergaderen. Wij mogen niet weten wat daar gezegd wordt hé...!

WIES: Hoe kunnen wij te weten komen wat die van plan zijn?

JOHNNY: Via Leonie?

FRANK: Ik heb just gehoord dat ze morgenvoormiddag gaan winkelen.

WIES: Ahààà..., dat is hèt moment hé. We zullen Leonie eens op de rooster leggen. (legt z'n oor te luisteren aan de keukendeur)

FRANK: Hoort ge wat er gezegd wordt...?

WIES: Ja, ze hebben 't over "bloemekes buiten zetten". (fronst de wenkbrauwen) Is dat nu een moment om nog bloemen buiten te zetten? Het kan begot elk moment gaan vriezen.

JOHNNY: Kijk eens door 't sleutelgat, Wies.

WIES: (zet zich op z'n knieën en kijkt door het sleutelgat, dan fluisterend) Ze hebben 't over een pot...!

FRANK: Een pot...? Welke pot...?

JOHNNY: (mistroostig) Ik weet 't hé. (met potgebaartje) Zo'n pot....! Ja, dat is 't hé, onze vrouwen worden lesbisch...!

FRANK: Maar nee, Johnny. 't Zal wel een andere pot zijn.

WIES: Wat dan, een bloempot...? Een knalpot...? Een wc-pot...? Wacht, ik zal nog eens kijken.

(Net als Wies opnieuw door het sleutelgat wil kijken, zwaait plots de keukendeur open. Mia staat in de deuropening en plant haar handen in de zij)

MIA: (tot Wies) Gaat 't hier zo'n beetje...?

WIES: Jaja. (als z'n oog op Mia valt deinst hij snel achteruit)

MIA: Waarom zit gij hier bij de deur op uw knieën?

JOHNNY: De Wies was aan 't bidden. Hij heeft schrik dat de vlieger gaat vallen.

MIA: (tikt Wies aan) Héla, ik heb 't tegen u hé...!

WIES: (verzint snel) Ik wilde wel eens weten of het sleutelgat nog goed open is.

MIA: Zorg maar dat UW sleutelgat nog goed open is, onnozelaar...!

JOHNNY: Als er iemand mij "onnozelaar" durft noemen dan..., dan...

MIA: (onderbreekt dreigend tot Johnny) Dan wàt...? (dwingt Johnny dreigend achteruit) Denkt ge dat ik schrik heb van venten gelijk gij...? Denk dan maar rap iets anders. (stroopt haar mouwen op)

(Johnny deinst benauwd achteruit richting tafel waardoor het doosje met parels van Elza van de tafel schuift. De parels rollen over de vloer)

JOHNNY: (voelt de bui al hangen) Oeioei...!

MIA: Ja, zeker oeioei...! Daar gaat Elza niet mee kunnen lachen, kameraad.

(Als Elza en Thea van de keuken komen duikt Johnny bliksemsnel onder tafel en zal zich verder muisstil houden)

THEA: Is onze Johnny al naar huis?

WIES: (verzint) Ja, euh..., die moest z'n vallies nog maken.

ELZA: (met blik naar de tafel) Tiens, waar zijn mijn parels naartoe...?

THEA: Kijk hier eens op de vloer, dat ligt hier vol met parels...!

ELZA: (tot allen) Ik wil NU weten wie mijn parels op de grond heeft gegooid...!

(Mia wijst met haar vingertje richting Johnny onder tafel)

ELZA: (kijkt onder tafel en roept luid naar Johnny) Héla...! Kom daar eens onderuit...!

JOHNNY: Jaja. (wil overeind komen maar botst met z'n hoofd tegen onderkant tafel)

ELZA: Ik had 't kunnen denken hé, als dat konijn in de buurt is...!

JOHNNY: (komt weer tevoorschijn) Jammaar, ik zal ze wel oprapen, Elza.

ELZA: (boos) Nee, daar wordt hier niks opgeraapt...! Al die parels zien vuil en kunnen niet meer gebruikt worden.

JOHNNY: Begin niet gaan te zagen over die stomme bolletjes hé.

ELZA: Bolletjes, zegt die...! Daar zitten èchte tahiti-parels tussen, weet ge wat die kosten...? Méér dan 20 euro per stuk.

THEA: Hier ligt er ene, denk ik. (raapt er eentje op)

ELZA: (neemt de parel over) Die zijn keihard, die krijgt ge nog niet kapot met een

bulldozer. (bijt er vervolgens op en spuwt die dan snel uit) Dat is gene tahiti-parel, bah...!

JOHNNY: (lachend) Nee, dat is een konijnenparel...! Die kosten niks, haha...! (als Elza dreigt) Niet slagen, hé Elza, ik moet seffens nog vertrekken hé.

MIA: (tot Wies) Ga nu maar naar huis want gij moet nog onder den douche gaan. En vergeet geen pampers in uw valies te steken, voor in de vlieger.

FRANK: Hebt gij schrik in de vlieger, Wies?

WIES: Ik ben er toch niet gerust in.

FRANK: Och, dat valt wel mee.

WIES: Stel dat die vlieger valt zèg. Dan staat er volgende week wel een metser te weinig op de stelling hé.

JOHNNY: Dan zal er rap een andere metser naast uw Mia in 't bed liggen. Ge zult die z'n schietlood nogal een gang zien gaan...!

MIA: Amaai merci, wat denkt gij wel van mij...!

WIES: (dan kordaat) Vertrek maar zonder mij, ik blijf thuis...!

MIA: Nee Wies, gij gaat mee. De tickets zijn er, gij gaat mee de vlieger op...!

ELZA: Kom Frank, bol 't af, 't is tijd voor u. Ge moet twee uur voor 't vertrek al in Zaventem zijn hé.

WIES: Twee uur...? Waarom?

JOHNNY: (grappend) De passagiers die meevliegen moeten die vlieger eerst nog voltanken.

FRANK: (vervolgt) ...en de banden nog oppompen en zo.

JOHNNY: (vervolgt) ...en we moeten nog in t zakje blazen voor we instappen.

WIES: Is dat echt...?

MIA: Allé Wies, u kunnen ze nu ook eens alles wijsmaken.

WIES: Hier, mijn madam gaat 't weten. Hebt gij al eens in een vlieger gezeten misschien? Ja, tijdens de kermis op de paardenmolen zeker.

ELZA: (zuchtend) Oooh, wat gaat 't hier rustig zijn als die drie zageventen in Barcelona zitten.

MIA: Ja, we kijken er al echt naar uit.

JOHNNY: Geen goesting om mee te gaan?

THEA: Nee, wij willen ook eens zo vrij zijn als een vogel...!

(Argwanend oogcontact tussen de heren)

JOHNNY: Als een vogel...? Over welke vogel hebt gij 't...?

FRANK: (stoot Johnny aan) Kom mannen, wij zullen ons eens gaan gereedmaken.

(De heren af via de berging. Johnny vergeet z'n voetbaltoeter)

MIA: Nu vergeet de Johnny zijn voetbaltoeter hier nog. (wil hem achterna hollen)

THEA: Laat maar, Mia. Die zullen we volgende week wel eens gebruiken als ze 's morgens uit hun bed moeten.

(Joke en Leonie komen van de keuken. Leonie zal ondertussen het geld in haar boterpotje beginnen te tellen)

ELZA: (tot Joke en Leonie) Pas op dat ge niet over mijn parels valt hé...!

JOKE: Amaai, wat is hier gebeurd...?

ELZA: Heel mijn doos parels de grond op.

JOKE: Hoe komt dat?

ELZA: Dat moet ge nog vragen als die venten in de buurt zijn.

JOKE: (zet zich aan tafel) Kom dames, wat gaan wij doen met ons 480 euro in de pot...?

THEA: Verdelen.

ELZA: Niks van. We gaan ze opdoen.

JOKE: Aan wat?

ELZA: We gaan ons amuseren.

JOKE: Okee, laat de voorstellen dan maar komen.

ELZA: We kunnen bijvoorbeeld eens lekker gaan dineren in een sterrenrestaurant.

JOKE: Maar dan kan ik niet meegaan want ik laat de Bomma niet graag alleen thuis.

MIA: Hier gezelschapspelletjes doen en uit de bol gaan met drank en hapjes.

JOKE: Heeft er iemand interesse in een demonstratie van tupperware?

MIA: Nee, heel mijne kelder staat al vol met die rommel.

THEA: En een ander demonstratie, bijvoorbeeld van seksspeeltjes...?

JOKE: Ik weet niet of dat wel een goed idee is, Thea.

THEA: We kunnen 't zelfs nog straffer maken..., we laten een gigolo naar hier komen. Of is dat erover...?

MIA: Een gigolo...? Wat is dat...?

THEA: Ge hebt toch vrouwen die aan huis komen voor de mannen. Kent ge dat niet, Mia?

MIA: Een prosi..., prostoti..., pros... (herpakt zich) ...een hoer?

THEA: Just. Maar ge hebt ook mannen die aan huis komen voor de vrouwen.

MIA: Een hoerenbok?

ELZA: Kost zo'n gigolo 480 euro...? Dat is ook rap verdiend zeg.

JOKE: Ge moet u alledrie eens leren gedragen zoals ge werkelijk zijt. Ge zijt veel te afhankelijk van uw venten. Laat die nu toch eens los. Die zullen zich wel amuseren op de voetbal in Barcelona.

MIA: Daar heeft Joke een punt hé.

THEA: (tot Joke) Kunt gij zo'n gigolo voor ons organiseren?

JOKE: Dat is geen probleem.

THEA: Ik wil zo wel eens een gigolo ontmoeten. Gij niet Mia...?

MIA: Ja, misschien kan dat wel eens spannend worden.

ELZA: (vastberaden) Ik ben er tegen. Geen vreemde venten aan m'n lijf...!

JOKE: Okee, dan gaan we stemmen hé. Wie is er voor...? (Joke, Thea en uiteindelijk ook Mia steken hun hand op) Wie is er tegen...? (Elza steekt haar hand op) Dat is drie tegen één. Okee, dan zal het voor morgenavond een gigolo worden.

(Terwijl Leonie het geld in haar spaarportje nog steeds zit te tellen luistert ze aandachtig mee naar de plannen van de dames)

JOKE: En we gaan 't hier morgenavond gezellig maken hé. Ik zal wel voor cocktails zorgen.

MIA: Ik doe de aperitiefhapjes.

ELZA: Dan zal ik pizza meebrengen. En wat doet gij, Thea...?

THEA: Ik zal dan den afwas wel doen hé.

ELZA: Maar dit blijft gegarandeerd onder ons hé. Dit mag in geen geval uitlekken

MIA: Natuurlijk niet. Geen pottenkijkers in de buurt.

ELZA: (stil tot Joke) En wat gaan we doen met...? (gebaartje naar Leonie)

JOKE: (tot Leonie) Is de kooi van onze Bruno al proper gemaakt, Bomma?

LEONIE: Nee.

JOKE: Begin er dan maar aan.

LEONIE: (met een zware zucht) Ja, nu ben ik m'n tel kwijt. (zet haar spaarpotje terug op z'n plaats en wil dan af naar de keuken, maar als haar oog op de voetbaltoeter van Johnny valt pakt ze die stiekem mee)

JOKE: Dus morgenavond zal het hier feest zijn voor de leden van onze hobbyclub.

MIA: Hoelang gaat die gigolo blijven?

JOKE: Een uur of twee.

THEA: Is dat wel genoeg...?

MIA: Desnoods heel de nacht. Daar is toch niemand die thuis op ons zit te wachten.

ELZA: Hoe gaan wij ons voorbereiden? Welke kleren moeten wij aantrekken?

JOKE: Ge moet zorgen dat ge iets licht draagt zodat ge niet te veel moet uittrekken.

THEA: Wat bedoelt ge met iets licht?

JOKE: Iets waarmee ge naar bed gaat bijvoorbeeld. Ik weet niet wat er allemaal in uw kleerkast hangt, hé Thea.

ELZA: Dat zal wel niet zoveel zijn.

THEA: (gepikeerd) Wat weet gij daarvan...!

JOKE: Misschien kunt ge sexy lingerie aantrekken..., een tangaslipje of een string...!

MIA: Een string, dat heb ik nog nooit aan gehad.

THEA: Ik wel, dat moet ge ook maar eens proberen, dat is iets héél plezant. Als dan de wind onder uw kleed schiet dan voelt ge u zo licht als een veertje.

ELZA: Och dat is toch niks meer voor ons zeker.

THEA: Voor u natuurlijk niet, gij hebt voor uw postuur al meer een spanband nodig.

ELZA: (boos) Zat 't gaan ja...!

JOKE: Allé, daar gaan we weer. Wij hebben hier niet méér leden nodig bij ons clubje, 't is nu al elke keer discussie.

MIA: Hoe zou ik staan met zo'n string...?

THEA: Goed, héél goed. Bij La Redoute hebben ze er schoon en al tegen een redelijke prijs. Ge moet alleen oppassen als ge er eentje laat ontsnappen.

MIA: Waarom?

THEA: Die gaat niet weten langs waar hij moet passeren met die koord hé...!

(Leonie komt in paniek binnen met de stofzuiger)

LEONIE: Joke, ik zit met een probleem...!

JOKE: Wat nu weer?

LEONIE: Onze Bruno..., (toont de opzuigbuis) ...hij is ermee ingegaan...!

JOKE: (onrustig) Jammaar Bomma...! (ontmantelt direct de opzuigbuis, kijkt en blaast er dan door. Er vliegen haal wat pluimpjes uit de buis)

ELZA: Zijne jas is hij precies al kwijt.

THEA: Daar gaat niet veel meer van overschieten, vrees ik.

MIA: Och, uwe Bruno moet maar denken dat hij de car-wash gepasseerd is.

TWEEDE BEDRIJF

(ZATERDAG VOORMIDDAG)

(De parels en de pluimpjes zijn opgeruimd. Johnny en Wies sluipen voorzichtig binnen via de berging)

JOHNNY: (tot Wies) Kom maar verder, daar is niemand thuis.

WIES: Dan zullen ze al winkelen zijn.

JOHNNY: (kijkt door het sleutelgat aan de keukendeur, dan fluisterend) Ssst..., Leonie is aan 't boteren. We moeten stil zijn.

(Wies kan het niet laten om nog eens tegen de newton-pendel te duwen)

JOHNNY: (snuffelt rond in de kamer) Ik vraag me af waar mijn toeter gebleven is. Hier heb ik die gisteren voor 't laatst gebruikt en hij is hier nergens. Hoe kan dat...?

WIES: Misschien is die alleen vertrokken naar Barcelona, haha.

JOHNNY: Pssst..., seffens hoort Leonie ons...!

(Nu steekt ook Frank z'n hoofd binnen aan deur berging)

FRANK: Is de kust vrij...?

JOHNNY: Waar hebt ge uwe corsa geparkeerd?

FRANK: Vanachter in de straat.

JOHNNY: Mijne rug doet zeer van in uwen auto te slapen, Frank.

FRANK: Hoe kon ik nu weten dat alle hotels hier in de buurt volzet zouden zijn. 't Is weekend hé.

WIES: Pssst..., niet zo luid praten, Leonie is in de keuken aan 't boteren.

JOHNNY: Ik heb honger.

WIES: Ja, ik ook.

JOHNNY: Vanavond pakken wij een hotel en de Frank betaalt alles, zeker weten.

FRANK: Gij weet zeker niet wat dat kost voor drie personen.

JOHNNY: Frank, gij betaalt want gij hebt geld genoeg. En het was trouwens uw idee om van Barcelona thuis te blijven.

WIES: En nu...?

JOHNNY: Ja, haal Leonie maar uit de keuken hé.

FRANK: Die gaat nooit willen praten.

WIES: Oh nee? Dat zullen we dan wel eens laten zien. (stroopt z'n mouwen op en wil met grote stappen naar de keuken gaan)

(Als Leonie plots uit de keuken komt duiken de heren snel achter de tafel. Leonie tracht met haar wandelstok het bovenste kastje te openen waar de fles cognac staat. Ze springt zelfs even, maar door haar leeftijd geraakt ze maar enkele centimeters van de grond. Plots staan de heren achter haar rug)

FRANK: Kunt ge er niet aan, Leonie?

LEONIE: Nee begot. (schrikt dan plots door hun aanwezigheid, dan dreigend met haar wandelstok) Raak mij niet aan hé...!

JOHNNY: Pas op dat ze niet slaagt met hare stok...!

FRANK: Okee Leonie, wij zijn kalm maar dan moet gij een beetje meewerken.

LEONIE: Gij waart toch op reis naar Spanje?

WIES: (verzint) Nee, de vlieger is niet vertrokken.

LEONIE: Waarom niet?

JOHNNY: Hij had platte band.

LEONIE: Een vlieger moet toch niet rijden, die moet vliegen.

JOHNNY: (gelijk tegen een hond, ad schommelstoel) Kom Bomma, zit...!

(Ze duwen Leonie in de schommelstoel)

JOHNNY: En nu gaat gij antwoorden op al onze vragen.

LEONIE: Wat zijt gij van plan...?

JOHNNY: Nee, wat zijn ons VROUWEN van plan...?

LEONIE: Ik zeg niks. Mijn mond is verzegeld.

JOHNNY: Dan zullen we eens een ritje gaan maken. Zijt ge gereed? En daar gaan we...! (laat haar wiebelen in de schommelstoel)

LEONIE: Stop..., ik begin te draaien in mijne kop. Seffens moet ik spouwen.

JOHNNY: Denk maar dat ge op de kermis zit.

LEONIE: Ouden van dagen gijzelen, ge moest verlegen zijn.

JOHNNY: Wij gijzelen u niet. Wij willen alleen weten wat ons vrouwen van plan zijn.

WIES: (ad Leonie) Die gaat haar mond nooit opendoen hé.

FRANK: Jawel, daar is maar één ding waar zij haar mond wèl voor opendoet en dat zit daar in die bovenste kast.

WIES: Okee, de Wies heeft 't al gesnopen. We gaan haar zat maken.

(Men haalt de fles cognac uit de kast en men houdt een volle borrel op enige afstand. Leonie grijpt naar het glas, maar Wies trekt dat telkens weer van haar weg)

LEONIE: (met uitgestoken hand) Kom, geef mij die borrel.

WIES: Eerst praten.

(Een schommelende Leonie doet verwoede pogingen om tot bij het glas cognac te geraken, maar het lukt haar net niet)

JOHNNY: (tot Leonie) Dan zullen we nu eens gaan vliegen, hé mannen. Doe uwe gordel maar aan, Leonie. (wiebelt stevig) En nu gaan we van de grond hé...!

FRANK: Zorg dat ze er niet uitvliegt, hé Johnny.

JOHNNY: (draait de schommelstoel) We zullen haar naar de deur richten dan kan ze door de berging naar buiten vliegen.

FRANK: Zet 'm nu maar een vitsse hoger...!

(Men schommelt harder en harder. Leonie moet zich met beide handen vastklampen aan de leuning en is in alle staten)

JOHNNY: (plagend met het glas) Ge kunt er niet aan hé...! (dan volgt zijn speciaal lachje) Jipie Jéééé...!

FRANK: Laat haar nu maar eens proeven, Wies.

(Leonie heeft het glas eindelijk beet, drinkt en laat dan een flinke boer)

FRANK: Alles niet in ene keer hé.

WIES: Kom, en nu vertellen wat ons vrouwen hier vanavond gaan uitspoken.

LEONIE: Daar komt hier vanavond hoog volk op bezoek.

WIES: Wie...?

LEONIE: Wel euh..., wel euh..., ik weet het niet meer.

FRANK: Familie?

LEONIE: Nee. Ik heb geen familie buiten ons Joke.

JOHNNY: Wie dan...?

FRANK: Denk eens na, hé Leonie.

LEONIE: Ik krijg koppijn van na te denken.

JOHNNY: Is het een vent of een vrouw...? Met hoeveel zijn ze...? Wat komen ze doen...?

LEONIE: Ze gaan iets doen wat gij niet moogt weten.

FRANK: (angstig zweet) Daar begint 't al hé..., ons Elza heeft nen andere...!

JOHNNY: Dat is de midlifecrisis, Frank. Daar staan wij allemaal nog voor.

WIES: Laat haar nog eens drinken.

LEONIE: (drinkt nog eens van de borrel) Het heeft iets te maken met "spring"...!

WIES: Spring...? Hoe spring...? Wàt spring...?

LEONIE: (vervolgt) En iets met ravioli of zo.

WIES: Gaan ze hier koken, of wà...?

LEONIE: Maar nee.

JOHNNY: (ergert zich) Gaat dat hier nog lang duren want ik rammel van de honger hé.

FRANK: Johnny, stop met uw gezaag. We zullen seffens wel bij een bakker stoppen voor wat piccolo's.

LEONIE: (herinnert zich plots) Ja..., dat was 't..., een piccolo...!

FRANK: Een piccolo...?

LEONIE: Ja.

FRANK: (tot Johnny en Wies) Een piccolo is een klein kort broodje.

WIES: (speels) En wat komt die piccolo hier doen, zoeken achter wat kaas of hesp, haha...?

LEONIE: Neenee, deze piccolo komt voor borsten en billen.

FRANK: (verontwaardigd) Oeioei...! Nu vertrouw ik het niet meer...!

JOHNNY: (met argwaan) Een piccolo die van zijne nest gaat vliegen..., wat moeten we daar achter zoeken...?

LEONIE: Mag ik nog eens drinken?

WIES: (schenkt nogmaals een borrel uit) En wat heeft "ravioli" en "spring" daar mee te maken, Leonie?

JOHNNY: Die "spring" zal wel "string" moeten zijn.

FRANK: Hebben ons vrouwen een string...? Dat kan niet.

WIES: Wat is een string...?

FRANK: Dat is gewoon een koord door de reet in plaats van een onderbroek.

JOHNNY: Een reetnestel, gelijk ze zeggen.

WIES: Ik leer hier nog elke dag iets bij. (tot Leonie) En gaat ons Mia ook zo'n string..., dragen...? (met lachje) Dat zal nogal een zicht zijn. Dat wil ik wel eens zien.

JOHNNY: Wies, dat zult gij niet te zien krijgen.

FRANK: Nee, dat gaat hier allemaal achter onze rug gebeuren.

LEONIE: Mag ik nog eens drinken?

FRANK: Okee, maar tegen niemand zeggen dat wij hier geweest zijn hé.

(Men laat Leonie nog eens drinken. Op de achtergrond horen we een auto stoppen)

JOHNNY: (in lichte paniek) Godmiljaar..., onze vrouwen zijn daar...!

(De heren willen vluchten langs de berging, maar ze keren onmiddellijk weer)

FRANK: Ons Elza en Mia komen langs hier...!

(Dan willen de heren vluchten langs de keuken, maar ook daar keren ze snel weer)

JOHNNY: Ons Thea en Joke komen langs hier...!

WIES: Wat nu gefloten...?

LEONIE: Ik weet een plaats waar ge u kunt verstoppen.

JOHNNY: Waar...? Kom zeg 't...!

LEONIE: Nee...! Eerst die hele fles. (men geeft haar de fles) Ge kunt u verstoppen hier in die kast.

(De heren kruipen met veel herrie in de grote kast)

FRANK: Schuif eens wat op, hé Wies.

WIES: Jamaar, ik heb zelf niet genoeg plaats.

JOHNNY: Wies, ge staat op mijn tenen.

WIES: Jamaar zèg, dat is hier nog erger dan in een vlieger.

(Men sluit eindelijk de kastdeur. Leonie verstoppt de fles cognac achter haar kleed. De dames arriveren. Elza en Mia komen binnen via de berging. Joke en Thea komen binnen via de keuken. Elza, Mia en Thea dragen plastic tassen met nieuwe lingerie. Thea met een minitasje van "Wibra", Mia een grote tas van "H&M" en Elza drie grote tassen van "Marie Jo")

JOKE: En iedereen tevreden over z'n aankoop?

THEA: Onze Johnny moest eens weten dat ik iets nieuw had gekocht zonder het aan hem te vragen.

ELZA: Ge zult uw spaarcenten nu wel moeten aanspreken.

THEA: Wij kunnen niet sparen. Wat Johnny verdient als vuilnisman daar kunnen we de huishuur van betalen en amper van leven.

JOKE: (tot Leonie) Wat zit gij hier in uw eentje te doen in die schommelstoel?

LEONIE: Aan 't genieten.

JOKE: Hebt ge al gedaan met boteren?

LEONIE: Nee, ik ben nog maar aan 't afromen.

JOKE: Hoe is 't met onze Bruno?

LEONIE: Beter. Hij hoest al minder dan gisteren.

JOKE: (ontdekt het lege glas op tafel) Waarom staat dat leeg glas hier? (dan tot Leonie) Doe uw mond is open. (ruikt aan Leonie's adem) Hebt gij gedronken, Bomma...?

LEONIE: Nee.

JOKE: Waarom stinkt gij dan naar alcohol? (vindt de fles cognac achter haar kleed) Hoe geraakt gij aan die fles cognac als die daar in de bovenste kast staat...?

LEONIE: Door te springen.

JOKE: Ja, gij zult nog zo hoog kunnen springen. Maak dat iemand anders wijs hé. (zet de fles terug in de hoge kast) Kom Bomma, ga nu maar naar de keuken dan kunt ge daar nog wat met de gsm gaan oefenen.

(Terwijl Leonie duizelig naar de keuken stapt moet ze even steun zoeken aan het meubilair)

MIA: Wat scheelt er, Leonie...? Gij zijt precies zat...?

LEONIE: Neenee, dat is van 't schommelen. (gaat richting keuken)

THEA: (trekt ondertussen haar jas uit) Leonie, kunt gij mijn jas eens meepakken naar de keuken? Anders zeggen ze hier seffens weer dat ik stink.

LEONIE: (ruikt aan de jas) Daar kunt ge inderdaad soep van koken. (neemt de jas aan met het puntje van haar stok en gaat ermee naar de keuken)

(De dames controleren ondertussen hun gsm)

ELZA: Leonie begint haar gsm al goed te kennen want ik heb al een berichtje van haar ontvangen.

THEA: Ik ook.

MIA: Tiens, ik nog niet. Ik had van onze Wies ook al een berichtje verwacht, maar noppes. Dat is toch vreemd. We hadden nochtans afgesproken als ze ginder zouden landen dat hij me iets zou laten weten.

JOKE: Die heren zitten nu enkel met de voetbal in hun kop. Die zullen momenteel niet veel aan thuis denken.

MIA: Ik ben toch eens benieuwd hoe onze Wies het gisteren gehad heeft in de vlieger.

ELZA: Niet aan denken, Mia. We zijn een paar dagen gerust zonder de venten. Dat doet deugd zo zonder dat gezaag rond uwe kop.

JOKE: Daar kan ik niet over meepraten.

THEA: (kijkt in haar plastic tas) Ik heb zo'n vermoeden dat hier vanavond straffe cinema gaat te zien zijn. We zullen nogal kunnen paraderen in onze lingerie.

ELZA: Als onze venten dit moesten weten dan zat er een dikke vlieg aan de lamp.

MIA: Nooit gedacht dat ik zou vreemdgaan.

ELZA: Dit is niet vreemdgaan, hé Mia. Een gigolo is maar een gigolo hé.

THEA: Kijk maar eens in de boekjes, elke vrouw gaat minstens één keer in haar leven vreemd.

MIA: Maar algemene geheimhouding, hé mannekes.

JOKE: Natuurlijk, niemand zal hier ooit iets van te weten komen.

MIA: (ongerust) En toch vind ik het merkwaardig dat onze Wies mij niet eens een berichtje stuurt vanuit Barcelona. Die vlieger zal toch al wel geland zijn?

THEA: Natuurlijk. Die zijn daar al van gisteravond geland. Barcelona is nog geen twee uur vliegen. Misschien horen die hun gsm niet in dat voetbalstadion.

MIA: De voetbal begint pas vanavond om half negen.

ELZA: Bel de Wies eens op als ge zo ongerust zijt, hé Mia.

MIA: Ik...? Naar Spanje bellen...? Zijt gij zot? Dat gaat mij veel te veel geld kosten.

ELZA: Gij zijt een gierige hop.

MIA: Nee Elza, ik ben niet gierig, maar zuinig.

ELZA: Wacht, ik zal eens een sms naar onze Frank sturen. (gebruikt haar gsm)

(Ondertussen laat Mia de newton-pendel tikken, zet zich daarna in de schommelstoel en begint te wiebelen)

THEA: Dat is ook schoon, uwe Wies mag niet in die schommelstoel gaan zitten en nu zit ge daar zelf te wiebelen...!

MIA: Ge moet die venten niet te veel toestaan. Als ge hen een vinger geeft dan pakken ze een arm en voor ge 't weet zijt ge ook nog een been kwijt.

ELZA: (ad gsm) Allé, 't is vertrokken. We zullen nu gauw iets weten.

(Plotseling piept de gsm van Frank even in de kast)

MIA: (komt verwonderd uit de schommelstoel) Vanwaar kwam dat geluid...?

ELZA: Precies uit die kast daar...!

JOKE: Dat kan niet.

THEA: Vanwaar dan?

MIA: Misschien was dat den Bruno.

JOKE: Nee, dat was mijn gsm in de keuken.

ELZA: Die staat zo luid?

JOKE: Die moet luid staan anders hoort ons Bomma hem niet.

THEA: Tiens, ik zou durven zweren dat het uit die kast kwam.

JOKE: Wie wil er verse muntthee? Maar ik moet eerst nog wel wat munt gaan plukken. Gaat er iemand mee, dan kunt ge mijn kruidentuin eens zien?

(Joke, Elza en Mia af naar de keuken. Thea bekijkt ondertussen haar nieuwe lingerie in het plastic tasje en showt zich. Tot er plots geniest wordt in de kast.)

THEA: (met wantrouwige blik, klopt op de kastdeur) Hallo..., is daar iemand...?

WIES: (OFF) Neenee...!

EEN STEM: (OFF) Psssst...!

(Dat vindt Thea héél vreemd. Met een ruk opent ze de kastdeuren, maar de heren zitten met hun kop onder een wit laken en laten Thea danig schrikken met spookgeluiden. Thea deinst angstig achteruit..., en valt bewusteloos in de zetel. De heren komen tevoorschijn van onder het laken)

WIES: Dat was op 't nippertje, mannekes.

FRANK: Waarom antwoordt gij dan?

WIES: Dat is uit gewoonte, hé Frank.

JOHNNY: Kijk hier, ons Thea is van hare sol gedraaid.

FRANK: Hebt ge 't gehoord...? Daar gaat hier vanavond een gigolo op bezoek komen in plaats van een piccolo...!

WIES: En wat is een gigolo...?

FRANK: Een gast die tegen betaling de vrouwen verwendet.

WIES: Oeioei...! Gaan ons vrouwen vreemd? Daar zullen wij eens een stokje gaan voorsteken.

JOHNNY: We moeten die gigolo onderscheppen.

FRANK: (staart ontgoocheld voor zich uit) Daar moet ons Elza 50 jaar voor geworden zijn. Nu heeft die alles wat ze wil en toch is dat nog niet genoeg. En ik mijn nestel maar afdraaien elke dag. Ik begriep de wereld niet meer hé.

JOHNNY: Och Frank, een vrouw is nooit content.

WIES: Nu sta ik dag in dag uit van 's morgens tot 's avonds op de stelling in regen en wind..., nee dat is niet genoeg. Madam wil achter mijn rug nog eens gaan kajeteren met een piccolo.

FRANK: (verbetert) Gigolo...!

WIES: Een gigolo of een piccolo, 't is mij al eender. Een andere vent is een andere vent. (kwaad) Maar zorg dat ik 'm niet in mijn handen krijg hé, want dan plak ik hem tegen de muur...!

JOHNNY: Dat ligt allemaal aan Joke met haar ZEN-gedoe.

WIES: Ja, binnenkort zitten die nog in een of ander sekte.

FRANK: (ad plastic tassen op tafel) Kijk hier, ze zijn gaan winkelen.

JOHNNY: (bekijkt de inhoud van het mini Wibra-tasje en showt) Dat is de nieuwe lingerie van ons Thea. Daar gaan mijn overuren van deze maand weeral.

WIES: (bekijkt de inhoud van de H&M-tas) Dit is ons Mia haar merk. (showt de lingerie) Amaai dat staat boven zo ver open. En dat is nog doorschijnend ook. Oeioei, daar staat mij precies nog iets te wachten volgende week.

JOHNNY: Nee Wies, dat is niet voor u. Dat is voor die gigolo...!

WIES: Gaat die dat wel schoon vinden?

FRANK: (bekijkt de inhoud van de Marie Jo-tassen en showt) Dat is veel te klein voor ons Elza. Daar gaat zij nooit alles in krijgen. (bekijkt het kasticket) Amaai, dat kost bijna zoveel als onze reis naar Barcelona.

JOHNNY: (ernstig) Mannekes, dit is niet meer om te lachen hé...!

FRANK: Kom, we zijn weg vooraleer die vrouwen ons hier ontdekken.

JOHNNY: We gaan eerst langs de bakker en dan gaan we een hotelkamer boeken voor vanavond.

WIES: Wacht eens efkes. (zet zich in de schommelstoel en wiebelt even) Toch zalig hé zo'n schommelstoel.

FRANK: Allé kom...!

JOHNNY: (ad Thea) Als ons Thea haar ogen dicht heeft is het toch geen misse hé.

FRANK: Kom Johnny, seffens wordt ze nog wakker...!

WIES: Ja, 't is te hopen dat ze nog ooit wakker wordt.

(De heren gaan er dan snel vandoor via de berging. Ondertussen duwt Wies ook nog tegen de newton-pendel, maar Frank trekt hem mee naar buiten. Joke, Elza en Mia komen van de keuken)

JOKE: (als haar oog op de bewegende newton-pendel valt) Hoe kan dat nu...? Dat ding beweegt en daar is niemand aan geweest...!

MIA: Misschien zitten hier spoken.

JOKE: Wellicht is dat Thea geweest.

ELZA: (ad Thea) Nee, die ligt hier in de zetel te slapen.

MIA: Is dat nu nog een uur om in slaap te vallen? 't Is nog gene middag.

JOKE: (tik lichtjes tegen Thea's wang) Thea..., wordt eens wakker...! Thea...!

THEA: (komt weer bij haar positieve en wrijft in haar ogen) Sorry, ik voelde me efkes niet goed.

MIA: Dat is niet erg, als ge u vanavond maar goed voelt.

ELZA: (tot Thea) Hebt gij in onze plastic zakken zitten sneukelen?

THEA: Maar nee.

ELZA: Waarom liggen onze spullen hier dan op tafel...?

THEA: Mag ik eens efkes in de kast kijken, Joke?

JOKE: Waarom?

THEA: Ik denk dat daar iemand in zit.

MIA: Nog iemand die denkt dat hier spoken zitten...!

THEA: Ja, ik heb een spook gezien.

ELZA: Och gij zijt zot.

MIA: Ik denk dat Thea teveel ZEN binnen gekregen heeft.

THEA: (trekt de kastdeuren open, maar treft er niks aan) Hoe is dat mogelijk...? Ik zou durven zweren dat...

ELZA: Dat wàt...?

THEA: Och niks, laat maar.

MIA: (tot Joke) Hoelang gaat dat feest hier vanavond duren?

JOKE: De dames mogen hier blijven slapen als het zou uitlopen. Of moet Thea thuis zijn voor haar kindjes?

THEA: Nee, die zijn dit weekend bij de ouders van onze Johnny.

MIA: Daar hebben wij geen last meer van, onze kinderen zijn al groot.

ELZA: Och kinderen, Frank en ik hebben er geen. Het heeft allemaal z'n voor- en z'n nadelen.

THEA: Waar gaat uw erfenis dan naartoe...?

JOKE: Mannekes, nu eens efkes niet zeveren over geldzaken alstublieft. We gaan die gigolo vanavond hier goed ontvangen hé.

MIA: Natuurlijk, dan komt hij misschien nog eens terug.

ELZA: Neenee, één keer is genoeg. (snuift in de lucht) En elke keer als ik hier ben dan ruik ik frieten. Hoe kan dat toch?

MIA: (ad Thea) Dat is zij hier. Ik heb dat ook al geroken.

THEA: Ja, omdat onze Johnny bijna elke dag frieten wil eten.

MIA: Die gigolo gaat denken dat wij hier een frituur uitbaten.

ELZA: Maar we gaan toch geen domme dingen doen met die gigolo hé.

JOKE: Hoe bedoelt ge, Elza?

ELZA: Ik bedoel, we gaan toch niet ècht intiem zijn...?

JOKE: En waarom niet? We maken het hier romantisch en we zullen wel zien wat er van komt.

MIA: Van romantiek weet ik alles. Kent ge dat, 's avonds een diner voorbereiden tegen dat uwe vent thuiskomt van z'n werk, met wat kaarsjes en zo? En dan komen ze zeggen dat onze Wies met z'n zatte patatten van de stelling gevallen is en op de spoed ligt.

JOKE: En was 't erg?

MIA: Nee, hij had alleen een zere rug en 's anderendaags een flinke kater.

ELZA: Als wij thuis een romantische diner hebben dan kookt onze Frank meestal. De laatste keer waren 't mosselen provencale. Eén slechte mossel en de provencale lang in de wc. En 't feest eindigde bij de dokter van wacht. (cynisch) Ja, dat was héél romantisch.

THEA: Daar kan ik over meespreken toen onze Johnny van de vuilkar gevallen is. Zijne chauffeur nam een verkeerde afslag en reed per toeval de autostrade op. Kunt ge u dat voorstellen tegen 80 km per uur terwijl daar vanachter iemand op die plateau staat...? Ge gaat met uw voeten van de grond hé. En aan de eerste afrit moet onze Johnny eraf getotterd zijn en de berm in.

JOKE: En ook naar de spoed?

THEA: Nee, een nurofen 400 en de volgende dag is hij terug gaan werken. (cynisch)

Dat was mijne romantiek.

ELZA: Als dat romantiek is geef mij dan maar een goei tas koffie met een lekker pateeke.

JOKE: Hoe is dat toch mogelijk...? Dat is nog maar 50 jaar oud en al uitgeblust...!

ELZA: Ikke niet...! 't Is onze Frank z'n machientje dat hapert.

JOKE: Ge moet alledrie "50 tinten grijs" eens doornemen.

ELZA: Onze Frank ziet nog niet grijs.

MIA: En onze Wies helemaal niet.

JOKE: "50 tinten grijs" is een boek dat elke vrouw moet gelezen hebben, dan gaat ge zo'n ogen trekken.

THEA: Ik lees enkel strips van Urbanus.

ELZA: En ik heb alle boeken van Sisi.

MIA: En ik lees Dag Allemaal, daar staan ook schoon venten in.

ELZA: (twijfelend) Zouden we die gigolo wel ècht laten komen? 't Is riskant hé.

JOKE: Geniet nu toch eens alledrie van 't leven.

ELZA: Frank en ik genieten hoor, wij gaan twee keer per week op restaurant en we gaan drie keer per jaar op reis.

JOKE: Maar ge moet ook eens leren genieten van de simpele kleine dingen. Ge moet u eens wat meer laten gaan.

THEA: Ja, nu hebben we eens de kans met die gigolo. Onze venten zitten toch in Barcelona, de kust is vrij. (tot Elza) Gij wilt toch ook wel eens iets anders tussen uw boterham dan elke dag choco?

JOKE: En hoe gaan we 't straks doen?

MIA: Gewoon zeker.

THEA: Ieder om beurt of allemaal tegelijk?

ELZA: (tot Joke, ad zetel) Gaat uwe ZEN-zetel ons alle drie wel kunnen houden...?

JOKE: Alle drie...? Ge bedoelt alle vier. Ik heb mijn lidgeld ook betaald hé.

THEA: En wat gaan we ondertussen met Leonie doen?

ELZA: Och die zetten we wel achter haar botermolen.

MIA: Ja, stel dat die ook nog gaat meedoen dan zouden we wel eens door 't bed kunnen zakken.

JOKE: Bed...? Neenee, niet in 't bed. Alles gebeurt hier hé.

ELZA: Ge doet het licht dan toch uit?

THEA: Jamaar dan zien we niks.

MIA: Wat wilt gij zien?

THEA: Ja zèg, stel dat die daar zo'n trompet bovenhaalt..., dan ben ik weg hé.

MIA: Ik ben eens benieuwd wat die gigolo van onze lingerie gaat vinden?

ELZA: Ja, ik ook. Zoiets heb ik nog nooit aangehad.

MIA: Ik heb dat ooit één keer gekocht, toen wij tien jaar getrouwd waren, en onze Wies zag het nog niet eens.

JOKE: Uwe Wies is ook niet zo modebewust hé.

MIA: Nee, die kent alleen de maat van z'n werkschoenen.

JOKE: Ja, ik hoor het al, uw venten hebben veel te weinig fantasie. Het mag geen sleur worden, hé dames. Het moet elke keer opnieuw een feest zijn.

THEA: Ik moet soms de vuile overall van onze Johnny aantrekken. Daar krijg ik wel rillingen van.

MIA: Onze Wies begint altijd goed, maar gegarandeerd binnen de vijf minuten laat die z'n eerste scheet. En daar kan ik van doodvallen hé.

THEA: We zullen er vanavond wel goed uitzien met onze nieuwe lingerie.

JOKE: Het zijn niet alleen de kleren hé. Ge kunt zelf ook wat sensualiteit uitstralen.

MIA: Wat is dat nu weeral...?

JOKE: (legt uit) Stel dat die gigolo nu eens het evenbeeld van George Clooney is....

MIA: (onderbreekt enthousiast) ...oooooh..., ik sta zot van George Clooney...!

ELZA: Wie is dat...?

THEA: Dat is die knappe vent van Espresso. Daar zijn alle vrouwen verliefd op.

JOKE: (vervolgt) ...dan moet ge die toch iets kunnen aanbieden hé. En wat hebben jullie in aanbidding staan voor die George Clooney? Stap hier eens sexy door de kamer, een voor een. (als Mia al een poging wil doen) Wacht, ik roep de Bomma. (aan de keukendeur) Bomma, kom eens efkes naar hier.

(Leonie komt van de keuken)

JOKE: Allé, stel dat de Bomma nu die George Clooney is.

LEONIE: Wat moet ik doen?

JOKE: Efkes een knappe acteur spelen.

LEONIE: Ikke...?

JOKE: Ja gij.

LEONIE: (berijdt even haar wandelstok. (speels) Alléééééé..., hup hup hup...!

JOKE: Wat moet dit nu weer voorstellen?

LEONIE: Dat was Kapitein Zeppos op z'n paard.

JOKE: Nee Bomma, gij moet niks doen, gij moet alleen kijken, gelijk een gigolo.

LEONIE: Wat is dat...?

MIA: Dat is een facteur die hier zijne zak komt leegschudden.

ELZA: Ook niet overdrijven, hé Mia.

MIA: Kom, legt gij 't dan uit aan Leonie als gij 't beter kunt.

JOKE: (vervolgt tot Leonie) De dames moeten UW aandacht proberen te trekken door u sensueel te passeren. Ze moeten laten zien wat ze allemaal in huis hebben.

LEONIE: Okee, laat de eerste dan maar komen. (zal telkens haar opmerkingen geven)

JOKE: Begin maar. Thea, gij eerst.

MIA: Zet die velo van uw neus.

THEA: Velo...? Welke velo...?

MIA: Uw bril, dat geeft al direct een storend effect.

ELZA: Is dat een velo...? Dat is al meer een tandem...!

(Thea zet haar bril af, maar dartelt dan op de verkeerde plaats door de kamer)

LEONIE: (tot Thea, zwaaiend met haar handje) Hallo..., ik sta aan deze kant hé.

(Thea keert zich om en loopt dan tegen de tafel)

MIA: Zet die velo maar terug op uw neus of ge gaat nog verongelukken.

(Thea zet haar bril terug op en passeert Leonie met zwoele blik en wijsvinger uitdagend in de mond)

LEONIE: Bijt gij op uw nagels, madam...?

THEA: Waarom?

LEONIE: Omdat die vinger in uwe mond steekt.

JOKE: (tot Mia) Kom, de volgende.

(Mia flaneert overdreven verleidelijk door de kamer en passeert Leonie met een vette lonkende knipoog)

LEONIE: Zit er iets in uw oog, madam...?

MIA: (zuchtend) Zèg...! (geeft het op)

JOKE: En nu Elza.

(Elza paradeert door de kamer, ter hoogte van Leonie toont ze een blote knie)

LEONIE: (denigrerend) Nee, stop..., stop...! (slaat de hand voor haar ogen) Dat wil ik zeker niet zien want dat is slecht voor mijn hart...!

JOKE: (tot Leonie) Ga maar terug naar de keuken. Met u zijn we niks.

LEONIE: (gaat richting keuken, passeert de drie dames overdreven sensueel) Hebt ge dat gezien...? Zó moet het...! (af naar de keuken)

(De dames zetten zich zuchtend aan tafel)

MIA: Ik ben eens benieuwd wat we hier straks op onze boterham gaan krijgen. Maar 't is maar voor ene keer hé. Daarvoor zie ik onze Wies veel te graag.

ELZA: En ik mijn Frank ook. Dat verdient hij niet, ocharme.

MIA: (tot Thea) En jij...? Ziet jij uwe Johnny niet graag?

THEA: Jawel, maar ik wil wel eens weten of dat zo met een andere vent hetzelfde is.

ELZA: Ja ik ook.

MIA: (met enige fierheid) Binnenkort staan wij ook als BV's in de boekjes en dan vragen ze ook handtekeningen aan ons.

THEA: De enige die uw handtekening dan gaat vragen zal de notaris zijn..., om de scheiding in gang te zetten.

ELZA: Jamaar, dat willen wij niet.

MIA: Nee, zo ver willen wij niet gaan. (kijkt op haar gsm) En nog steeds geen berichtje van onze Wies...! Dat is toch raar hé. En als die vlieger nu eens gevallen is?

THEA: Dan hadden ze dat al lang op het Journaal gezegd.

MIA: (tot Thea) Kunt jij eens niet naar uwe Johnny bellen?

THEA: Nee, daar wordt hier niet gebeld. We gaan ons nu vooral concentreren op vanavond.

JOKE: 't Is nog gene middag en ge loopt al over van de zenuwen. Op deze manier gaan we de avond nooit halen.

ELZA: Ik stel voor dat we nu iets gaan halen om te eten.

THEA: (veert enthousiast recht) Ja, frieten...! (ziet haar fout in en zet zich weer)

ELZA: (met een zucht) Dat meent ge nu toch niet...?

DERDE BEDRIJF

(ZATERDAGAVOND)

(Joke komt van de keuken met een dienblad met mojito-cocktails, er staat een roerstokje in ieder glas. Leonie kuiert achterna. Op tafel staat een schotel met beschuitjes waarop eiersalade ligt)

JOKE: En gij blijft in de keuken, héél de avond hé...!

LEONIE: Waarom? Gaat hier seffens iets gebeuren wat ik niet mag weten...?

JOKE: Ge hebt me goed verstaan, hé Bomma.

LEONIE: Ja, als er eens iets te zien is dan moet ik weg. (nijdig) Ik ga boteren. (af naar de keuken met slaande deur)

JOKE: (roept haar nog na) En sla niet zo met de deuren...!

LEONIE: (om Joke te pesten slaat ze nogmaals met de keukendeur) Okee...!

JOKE: (zuchtend bij zichzelf) Oudjes en kinderen, 't is een zegen. (roept aan deur van de slaapkamers) Komaan dames, zijt ge bijna gereed? Seffens sta ik hier alleen met die gigolo hé...!

(Joke steekt ondertussen geurstokjes en theelichtjes aan. Als Mia en Elza tevoorschijn komen van de slaapkamers dragen ze uitdagende kleding en zijn ze fel geschminkt)

MIA: Nu krijg ik toch wel flinke zenuwen.

ELZA: Ja, ik ook. Mijn knieën tikken tegeneen van de stress.

JOKE: (minimaliseert) Denk aan ZEN, rustig ademen, ogen sluiten en laat alles maar op u afkomen. Waar blijft Thea...?

(Dan komt Thea tevoorschijn in een eenvoudige gestreepte pyjama)

ELZA: (ad Thea) Wat heeft die aan...?

JOKE: (verbaasd) Moet dat iets sexy voorstellen...?

THEA: Nee, maar ik slaap wel in deze pyjama. En gij had toch gezegd "iets licht waarmee ge naar bed gaat" hé.

JOKE: Nee, dit trekt op niks.

MIA: Gij zijt precies een gevangene van Merksplas...!

ELZA: Als die gigolo u zó ziet dan gaat die direct terug vanwaar hij gekomen is.

THEA: En als 'm die plamuur op uw gezicht ziet dan gaat 'm denken dat ge allebei plaffoneur zijt.

MIA: Gij had er beter ook wat aangesmeerd.

THEA: Ik ben zoals Joke, voor puur natuur.

MIA: (cynisch ad pyjama) Ja, die pyjama is wel sexy, moet ik zeggen. Als ik gigolo moest zijn..., ik kreeg er tandpijn van.

THEA: (begint nu toch zelf ook te twijfelen) Is 't echt zo erg...?

MIA: (zuchtend) Nee Thea, 't is nog een beetje erger.

THEA: Maar thuis heb ik nog...

JOKE: (onderbreekt) Nee Thea, er is geen tijd meer om thuis nog rap iets anders gaan aan te trekken.

THEA: Wat moet ik dan doen?

JOKE: Trek van mij maar iets aan, ge weet mijn kleerkast staan.

(Thea terug af naar de slaapkamers)

ELZA: Joke, kunt gij de chauffage eens iets hoger zetten? We hebben niet veel onderaan hé.

MIA: Zie ons hier zitten. Precies dat wij den boulevard gaan doen.

ELZA: En dat terwijl ons venten de ziel uit hun lijf staan te roepen op een voetbalveld in Barcelona.

MIA: Ze moesten het eens weten. En onze Wies kent geen woord Spaans, ocharme.

ELZA: En onze Frank kan niet tegen die warmte van Spanje, ocharme.

JOKE: Waarom gaan die venten er dan naartoe?

MIA: Ja, dat vragen wij ons ook al heel de tijd af.

JOKE: Misschien zijn ze niet op de voetbal, maar schuimen ze alle slabberdoesjes van Barcelona af...!

MIA: Nee, dat zou onze Wies nooit durven.

ELZA: Als ik dat moest weten van onze Frank dan maak ik hem een kopke kleiner.

MIA: Wij doen hier wel hetzelfde, hé Elza.

ELZA: Nee, dat is niet hetzelfde. (aarzelend) Bij ons is dat een..., een...

MIA: (vervolgt) ...een studiereis.

ELZA: Just ja.

(Mia krijgt een berichtje op haar gsm)

MIA: Ik krijg een berichtje. Dat zal onze Wies wel zijn. Eindelijk zeg. (inspecteert haar gsm en leest dan) DAG CHOUKE, VLIEGER VALT...(in alle staten) Is die vlieger gevallen...?

JOKE: Dat kan niet.

MIA: Jawel. (bijna huilend) Hier lees 't zelf dan. (maar dan krijgt ze weer een berichtje) Wacht, daar komt nog iets, deel twee. (leest) ...MEE. (herhaalt) DAG CHOUKE, VLIEGER VALT... MEE. Ja, nu begrijp ik 't. Die snul stuurt dat in twee keren.

ELZA: Dat is normaal. Spanje is veel te ver om dat in één keer door te sturen.

(Nu krijgt Elza een berichtje op haar gsm)

ELZA: Dat zal onze Frank wel zijn. (leest) DAG SCHATTEKE, HET IS HIER HEET. BIJ U OOK...? (staart voor zich uit) Die weet iets hé...!

JOKE: Maar nee, Elza.

ELZA: Jawel, onze Frank heeft daar een neus voor. Als ik één voet scheef zet dan weet die dat. (veert recht) Ik doe niet meer mee aan dat spelletje hier...!

JOKE: Jamaar, nu kunnen we niet meer terug. Alles is geregeld.

ELZA: (zet zich terug neer) Natuurlijk wordt het hier bij ons straks HEET. Waarom vraagt onze Frank dat...?

(Thea komt nu van de slaapkamers in een te lange kimono jurk)

THEA: Is dit beter...?

MIA: Nee, dat is veel te lang. Als die gigolo bij u moet vinden wat hij zoekt dan zal hij 't tegen Nieuwjaar wel gevonden hebben.

ELZA: Heeft Thea wel iets om naar te zoeken...?

THEA: (gepikeerd) Veel meer dan jij...!

ELZA: Dat zou ik niet zo direct durven zeggen. (schudt met haar boezem) Ge zult nog veel boterhammen moeten eten wilt ge zijn zoals ik.

THEA: Ge moet niet denken dat alle venten zot staan van zo'n grote schuifaf als die van u hé.

ELZA: Ik ben content met wat ik heb. En als de venten dat niet willen dan moeten ze er hunne kop maar naast leggen.

MIA: Mijne Wies legt zijne kop er altijd tussen, zo kan hij beter in slaap komen, zegt hij. (presenteert de schotel) Iemand iets van mijn aperitiefhapjes...?

ELZA: (neemt er eentje vast) Wat is dat...? (keurt) Droge beschuit met eiersalade...?

MIA: Ja. Gemaakt van eieren van onze eigen kiekens.

ELZA: Dat lust ik niet. (gooit terug op de schotel) 't Mocht weer niks kosten zeker.

JOKE: Iemand goesting in een mojito-cocktail? Hier, pak maar weg hé.

(Thea neemt een glas en zuigt aan het roerstokje)

THEA: Daar komt niks uit.

JOKE: Nee Thea, dat is het stokje om te roeren. De rietjes om aan te zuigen moeten er nog in. (haalt de fles cognac uit de kast en zet die bij op tafel) En hier is de fles cognac, als dat nog nodig mocht zijn om op temperatuur te komen. Maar we gaan ons niet zat drinken. Kwestie van alles onder controle te houden.

MIA: (kijkt op haar horloge) Voor mij mag de processie uittrekken. Ik ben er klaar voor.

JOKE: Alles wat zal gebeuren staat toch al in de sterren geschreven. Er is geen ontglippen meer aan nu.

MIA: Hoe...? Kunnen wij niet gaan vluchten...?

ELZA: En als die gigolo nu eens te ver gaat...?

JOKE: Dat zal die gigolo zeker niet doen want dat is van een gerenommeerd escortebureau.

THEA: Hoe weet jij dat...?

JOKE: Omdat ik regelmatig contact heb met hen.

ELZA: Dus jij hebt dat al meer gedaan, zo met die gigolo...?

JOKE: Ja, als ik me eenzaam voel en behoefte heb aan een tedere knuffel. Gij kunt terecht bij uw partner, maar ik heb niemand hé.

MIA: Kost u dat dan elke keer 480 euro?

JOKE: Nee, ik heb daar een klantenkaart. En voor de rest vind ik de liefde bij de mensen die hier een pakje goei boter komen kopen.

ELZA: (kijkt op haar horloge) Hoe laat zou die gigolo hier arriveren?

JOKE: Om acht uur.

ELZA: Dan staat zijn klok niet juist want 't is ondertussen al bijna half negen.

MIA: Iemand een cognacje? (schenkt uit)

JOKE: Is mijn mujito niet lekker?

MIA: Jawel, maar daar zit te veel munt in. (peutert een blaadje munt uit haar mond)

ELZA: Dan zal ik die van u ook wel opdrinken. (drinkt)

(Leonie komt van de keuken)

LEONIE: (monstert de dames) Is 't al slaaptijd omdat ze hier al in hun pyjama zitten?

JOKE: Ik had u toch gevraagd om in de keuken te blijven.

LEONIE: Jamaar, de hendel van mijn botermolen is afgebroken. (als haar oog op de fles cognac valt) Is dat mijn fles...?

JOKE: Ja.

LEONIE: Mag ik ook eens drinken?

JOKE: Nee Bomma, en maak dat ge terug in de keuken zijt.

LEONIE: Jamaar, ze moeten MIJN fles niet leegdrinken hé.

ELZA: Leonie, als ze leeg is dan doen we toch een ander open zeker, wat kan mij dat bommen, potverdekke...!

LEONIE: (tot Joke) Als ik lidgeld betaal, mag ik dan ook meedoen?

JOKE: Nee.

LEONIE: Jamaar, ik zal er nog wat intrest bijdoen ook...!

JOKE: (kordaat) Nee Bomma.

LEONIE: Ik heb liever een piccolo dan een gsm, daar staan niet zoveel knopjes op. (af naar de keuken)

JOKE: (als Thea te veel van de cognac drinkt) Thea, ook niet overdrijven met die cognac hé.

THEA: Zèg, die gigolo gebruikt toch iets voor de veiligheid?

JOKE: Natuurlijk heeft die alles bij in smaken, geuren en kleuren.

ELZA: Dan pak ik de frambozensmaak.

JOKE: (ruikt aan Mia) Amaai..., gij ruikt zo goed?

MIA: Ja, ik heb me nog rap ingesmeerd met White Musk. Daar wordt onze Wies wild van, als hij niet in slaap valt tenminste.

ELZA: Ik heb de "Play Lovely Long-massageolie" van Durex gebruikt, een hele tube.

THEA: Ja, dat is wel nodig voor zo'n grote oppervlakte.

ELZA: En wat hebt gij gebruikt...? Frituurolie zeker...? Of was het deze keer ossenvet...?

THEA: (gepikeerd) Nu is 't genoeg hé.

JOKE: (kalmeert) Kom dames, nog efkes rustig blijven alstublieft. En als 't echt te veel wordt stapt ge rustig door de kamer. Eén keer inademen en drie tellen uitademen. Dat maakt de geest rustig.

ELZA: Mijne geest heeft dorst. (drinkt)

(Thea dreigt over haar lange kimono jurk te struikelen als ze door de kamer stapt)

JOKE: En IK doe in 't begin het woord hé. Laat de inleiding maar aan mij over.

MIA: (aarzelend) Wanneer euh..., hoelang euh..., ik bedoel, zou het lang duren eer die George Clooney z'n moteurke in eerste vitesse zet?

THEA: Nog nooit van een voorspel gehoord? En naspel ook niet zeker?

MIA: Nee, dat slaagt onze Wies allemaal over. Wij beginnen direct aan het tussenspel.

JOKE: Neenee, ge moet beginnen met wat lieve woordjes en wat knuffelen, wat strelen en een kusje en zo.

ELZA: Kussen...? Dat is al dertig jaar geleden dat ik nog eens fatsoenlijk gekust ben door een vent. Onze Frank kust niet graag.

JOKE: Dames, ge gaat niet weten wat ge seffens allemaal gaat beleven. Dit gaat ge nooit meer vergeten.

MIA: Dat kan goed zijn, als onze venten hier seffens per ongeluk binnenkomen.

JOKE: (ergert zich) Zet uw venten nu eens eindelijk uit uwe kop alstublieft.

THEA: Natuurlijk. Volgens mij staan die alledrie strontzat naast dat voetbalveld te supportereren.

ELZA: Dat kan niet want onze Frank drinkt geen alcohol.

THEA: Onze Johnny des te meer.

MIA: Die gigolo zal de weg toch wel kunnen vinden?

ELZA: Misschien heeft die gene GPS.

THEA: (tot Joke) Ge hebt hem toch het juiste adres gegeven?

JOKE: Ja, en ik heb gezegd dat er een witte mercedes voor het poortje geparkeerd staat. (veert recht) Ik zal al een beetje ZEN-muziek opzetten, dat zal u al een wat in trance brengen. (zet zachte muziek aan)

THEA: (schenkt nog een glas cognac uit en drinkt) Ik begin al een beetje in stemming te komen, hé mannekes. (laat een luide boer) Oh pardon...!

MIA: Zouden we hier ook niet een beetje spray spuiten?

ELZA: (richting Thea) Ja, dan is die vervelende frituurgeur weg. Waar staat uw bus spray, Joke?

JOKE: In de keuken op het aanrecht.

ELZA: Dan zal ik die eens rap gaan halen. (af naar de keuken)

THEA: Waarom zit die altijd op mijn kap?

MIA: Wij stinken niet naar frieten, hé Thea.

(Elza komt van de keuken met een bus spray)

ELZA: (tot Joke) Ik wil me niet bemoeien maar den Bruno vliegt rond in de keuken hé.

JOKE: Ja, dan zal de Bomma die weer uit z'n kooi gehaald hebben.

ELZA: (spuit overdreven veel spray over Thea) Moet ik daar ook eens een beetje spuiten...? (spuit plagend in de decolleté van Thea)

THEA: (wimpelt af) 't Is al goed, madam.

ELZA: (bekijkt dan de bus) Oei..., ik heb de verkeerde bus gebruikt...! (leest op het etiket) Tegen muggen en ander ongedierte...!

THEA: (protesteert) Jammaar zèg...!

ELZA: Grapje Thea.

MIA: (tot Elza) Moet ik u ook eens een grapje vertellen? Den Bruno heeft op uw blouse gekakt...! Draai u maar eens om...!

(Elza keert zich om. We merken op haar rug een grote witte uitgelopen vlek)

MIA: (tot Joke) Wat heeft die vogel gegeten? Daar hangt precies een halve pot mayonaise op hare rug.

ELZA: Kan die geverfde mus nu echt geen ander plaats uitkiezen?

THEA: (opgelucht) Allé, nu zijn er hier tenminste nog die stinken.

ELZA: (met meer zin om te wenen) En wat nu...?

JOKE: Als de bliksem een ander blouse aantrekken.

ELZA: Al sjans dat ik drie blouses gekocht heb. (snel af naar de slaapkamers)

(Plots rinkelt de deurbel. Oogcontact tussen de dames. Joke zet de muziek uit)

MIA: (roept aan deur naar de slaapkamers) Vooruit Elza, onze hengst is er al...!

ELZA: (roept OFF) Wacht op mij hé...!

(Leonie komt van de keuken)

LEONIE: (tot Joke) Daar heeft iemand aan de deur gebeld.

JOKE: Jaja, dat hebben wij ook wel gehoord, Bomma. Terug naar de keuken gij en doe onze Bruno terug in z'n kooi...! (af naar de hall)

(Leonie morrend af naar de keuken. Thea gluurt nieuwsgierig door het sleutelgat van de deur naar de hall)

MIA: (vuurt haar vragen af) Ziet ge al iets...? Is 't de moeite...? Wat heeft 'm aan...? Heeft 'm zwarte haar...? Trekt 'm op George Clooney...?

THEA: Ik zie niks. Het sleutelgat is te klein voor mijn bril.

(Joke komt van de hall)

JOKE: 't Was iemand om een pakje goei boter te kopen. Ik heb gezegd dat ze morgen maar moeten terugkomen.

(Elza komt in snel tempo van de slaapkamers en is gekleed in een andere blouse)

ELZA: Is hij er al...?

JOKE: Nee, 't was vals alarm.

MIA: Waar blijft die gigolo toch...?

THEA: Anders moeten we eens bellen naar dat bureau.

JOKE: Ge zijt wel ongeduldig, hé dames.

ELZA: (geeft haar gsm) Hier pak mijne gsm maar.

JOKE: (telefoneert) Zit ik bij escortebureau "Angels"...? - - - - Onze bestelling voor vanavond was gereserveerd tegen acht uur. - - - - Ja, een gigolo. - - - - Oh die is al onderweg. - - - - Dat komt in orde. Nog een prettige avond verder. (haakt in, dan tot de dames) Hij is al onderweg en hij blijkt in vorm te zijn. Ze hebben hem nog wat haver en witte selder gegeven voor hij vertrokken is.

MIA: Komt die hier soep maken...?

THEA: (geestdriftig) Mannekes, de vlammen gaan er hier uit vliegen seffens...! (begint al nerveus op haar nagels te bijten)

ELZA: Ik krijg 't al een beetje, kijk...! (trillende handen)

MIA: En ik krijg al een droge mond. (drinkt)

JOKE: Thea, stop nu eens met dat nagelbijten.

THEA: Dat doe ik altijd als ik zenuwen heb.

MIA: Als de nagels van uw vingers eraf zijn dan kunt ge aan die van uw tenen beginnen.

THEA: Wat moet ik dan doen?

MIA: Doe wat ge wilt, al peutert ge wat in uw oren, maar maak ons niet nerveuzer dan we al zijn...!

ELZA: (tot Joke) Is er nog van die muskito...?

JOKE: (verbetert) Nee, de mojito is op. Als ge 't echt niet kunt houden dan schakelt ge maar over op cognac. Maar zorg dat ge niet zat zijt nog voor die gigolo goed en wel hier is.

THEA: (enthousiast) Ik geraak al opgewarmd, mannekes. (zingt en danst stuntelig) "Like A Virgin". (maar ze struikelt weer bijna over haar te lang kleedje) Oei...!

ELZA: (denigrerend ad Thea) Daar krijg ik 't van hé...! (tot Thea) Moeten wij hier allemaal beginnen te zingen? (imiteert Thea belachelijk) Like A Virgin...!

MIA: (begint het voetbaldeuntje te zingen en met haar armen te zwaaien) Olé olé-olé-olé..., we are the champignons...

ELZA: (spottend met een zucht) Allé, nummer twee gaat ook beginnen...! Dat is hier precies een songfestival.

JOKE: (tot Elza) Als gij ook goesting hebt om te zingen, geneer u vooral niet voor mij hé.

ELZA: (zingt) Non, je ne regrette rien...

JOKE: Allé, de drank heeft al flink z'n werk gedaan.

(Leonie komt van de keuken)

LEONIE: Kan dat hier niet wat stiller? Onze Bruno krimpt ineen van de schrik.

THEA: Laat 'm dan nog maar eens door de stofzuiger gaan, Leonie.

ELZA: (stil) Joke, dat is geen doen met uw Bomma hé.

JOKE: Ja, ik weet 't, maar ik kan haar toch ook niet aan de ketting leggen. (tot bij Leonie) En nu niet meer langs deze deur komen, hé Bomma. Hup, terug naar de keuken gij, vooruit...! (leidt haar af naar de keuken)

(De deurbel rinkelt)

MIA: (geestdriftig) Yes..., dat moet 'm zijn...!

LEONIE: (steekt haar kop even uit de keuken) Ze bellen weer aan de deur...!

JOKE: Ja, dat hoor ik ook wel, Bomma. (sluit de keukendeur)

LEONIE: (roept OFF) Doe die keukendeur open...!

JOKE: (opent de keukendeur, dan zuchtend) Wat nu weer...?

LEONIE: Mijne rok stak nog tussen de deur.

(Leonie weer af. De deurbel rinkelt opnieuw)

JOKE: (tot de dames) Is iedereen gereed...? Deze keer is 't prijs hé...!

ELZA: Oei oei...! (zet zich behoedzaam op enige afstand van de deur)

(De dames wachten bang af voor wat komen gaat. Thea begint weer nerveus op haar nagels te bijten)

ELZA: (geeft een tik op Thea's handen) Seffens staat er niks meer aan...!

(Joke komt van de hall. De dames vuren nieuwsgierig hun vragen af op Joke)

THEA: Trekt 'm op George Clooney...?

ELZA: Is 'm gespierd...?

MIA: Heeft 'm zwarte haar...?

JOKE: (minder overtuigend) Nee, 't zijn precies drie apostelen die gevlucht zijn uit de kerststal.

MIA: Hoe drie...?

ELZA: Zijn die met drie...?

THEA: (benard) Oeioei..., dat gaat hier verkeerd aflopen...! (zet stapje achteruit)

(De heren komen binnen en zijn vermomd als gigolo. Ze zijn sportief gekleed in een

modern overhemd en gecamoufleerd met pruik, bril, snor, baard, etc. Johnny draagt pruik en bril, Wies draagt pruik en snor, Frank draagt pruik en baard. Ze hebben een ghetto-blaster bij. Ze zullen elk met hun eigen accent praten)

JOHNNY: (stelt voor) Mi estoy Pepito, van Espanol...! (ad Wies) Dit is Wiwi, de Brusselaar. (dan aarzelend ad Frank) En dat is euh..., euh..., (verzint snel) ...dit is Kanniepoupelos de Griek.

JOKE: (opgewekt) Hola, we zijn in multicultureel gezelschap, dat doet ons plezier.

THEA: Waarom zijt ge met drie, we hadden er toch maar ene besteld?

JOHNNY: Uno dos tres..., for de prijs van uno.

JOKE: (stelt de dames voor aan de gigolo's) Dit is Thea, dat is Mia, en dat is Elza.

JOHNNY: (ad ghetto-blaster) Un poco de musica...?

THEA: (vertaalt) Ze willen eerst een showke geven.

(Johnny start de ghetto-blaster. We horen "Hey Sexy Lady" van Shaggy. De heren doen simultaan enkele komische danspasjes)

ELZA: (zet de muziek uit) Nee, sla dat maar over...!

MIA: (vervolgt) ...Zeg hen dat wij direct aan 't hoofdgerecht willen beginnen.

(Plotseling rinkelt de deurbel enkele keren vervelend)

JOKE: (zuchtend) Dat zal toch weer niemand zijn voor een pakje boter zeker. Ik ben direct terug. (af naar de hall)

THEA: Willen de heren iets drinken?

JOHNNY: Dos cervezas por favor.

WIES: Voor mij een Brusselse Kriek-Lambik.

FRANK: Voor mij een Ouzo alstublieft.

THEA: Is een gewone borrel cognac ook goed?

(Men schenkt een borrel cognac uit voor de heren. Er wordt daarna getoost)

MIA: Santéos.

ELZA: Schollos.

THEA: (wil grappig uit de hoek komen) Als ge niet drinkt dan blijft 'm vollos, hihi...!

(Iedereen drinkt, behalve Frank. De heren monsteren de dames van dichtbij. De dames volgen argwanend elke beweging)

THEA: Ze zijn precies al op onderzoek.

MIA: Ik ben er niet gerust in...! (zoekt bescherming achter Elza)

ELZA: Die met zijn baard ziet er mij wel een bekwame tip uit.

WIES: Kanniepoupelos...? Ja natuurlijk, die heeft drie jaar Leuven gedaan.

ELZA: Universiteit...?

WIES: Nee, Leuven-Central...! (krijgt een tik van Frank)

JOHNNY: (tot Elza) Una parte trasera de espesor..., payos par kilos.

ELZA: Wat zegt de Pepito?

THEA: Dat durf ik niet zeggen.

ELZA: (spoort haar aan) Jawel, kom, zeg het alstublieft. 't Gaat over mij.

THEA: Hij zegt dat gij meer moet betalen, want het gaat per kilo...!

ELZA: Ja salut, tegen z'n viool...!

JOHNNY: (bewondert de buste van Mia) Dos hermoso tetas.

THEA: (vertaalt, tot Mia) Hij zegt dat gij twee schoon borsten hebt.

MIA: Hoe weet die dat? (sluit angstig haar decolleté)

JOHNNY: Yo les cuento.

THEA: (vertaalt) Hij heeft ze geteld, zegt 'm.

MIA: (met geforceerd bang lachje) Haha...!

(Joke en Leonie komen discussiërend van de hall)

JOKE: ...maar waarom komt gij dan langs de voordeur binnen, Bomma?

LEONIE: Omdat ik van u niet meer langs de keuken mocht binnenkomen. En ik wil ook wel eens zien wat hier allemaal te doen is.

JOKE: Okee, kijk dan maar eens goed, en daarna gaat ge onmiddellijk terug naar de keuken.

LEONIE: Wie zijn die drie venten...?

JOKE: (verzint snel) Dat is euh..., de loodgieter, de schrijnwerker en de elektriker.

LEONIE: Die elektriker heb ik just nodig. Kan die MIJN stopcontact ook eens nakijken?

JOKE: (stelt voor aan de heren) Dit is Leonie, mijn Bomma. Ze woont hier bij mij in.

LEONIE: (inspecteert de ghetto-blaster, dan tot Johnny) Een schoon machien? Zo wil ik er ook wel ene.

JOHNNY: Ja, ik heb er zo twee. Een kleine in de living en een grote in de slaapkamer.

LEONIE: (tot Frank) Gij hebt een schone baard. Mag ik er eens aankomen? (street door de baard) Amaai, 't is just schapenwol...!

FRANK: Ik heb er twee, een kleine in de living en een grote in de slaapkamer.

LEONIE: Gij hebt van alles twee. (stoot Wies aan) Ge gaat me toch niet vertellen dat ge ook twee van die dingen hebt...? (wijst naar z'n kruis)

WIES: Jawel, een kleine in de living en een grote in de slaapkamer.

MIA: Het zijn precies wel plezante gigolo's hé.

JOKE: (tot Leonie) Ga nu maar verder boteren in de keuken.

WIES: Ja, wij zullen HIER wel botéren met de madammen, haha.

LEONIE: Zorg maar dat ze UW hendeltje er ook niet afdraaien...! (gaat richting keukendeur maar treuzelt opzettelijk lang)

THEA: Hoelang gaan de gigolo's blijven?

FRANK: Als wij langer moeten blijven dan één uros dan gaat u dat kosten veel geldos.

LEONIE: Dat regelen we wel. (haalt haar spaarpotje van de boter tevoorschijn en presenteert de inhoud aan de gigolo's) Is dat genoeg? Dan kan ik misschien ook meedoen...! (met neukgebaartje) Bhoe..., bho..., bho...!

JOKE: Nee Bomma, gij hoeft hier niet bij te zijn.

LEONIE: Waarom niet?

JOHNNY: Botermolentje van Leonidas desgastado recuento.

LEONIE: Die praat zo raar.

JOKE: Dat is omdat Pepito een Spanjaard is.

LEONIE: En wat zegt 'm over mij?

THEA: (vertaalt) Hij zegt dat uw botermolentje al versleten is.

JOHNNY: (terugkerend speciaal lachje) Jipie jéééé...!

(Leonie kijkt plots op want ze herkent dit speciaal lachje nog van gisteren toen de heren haar in de schommelstoel hadden gezet. Leonie roept Joke even ter zijde)

JOKE: Wat is er nu weer, Bomma...?

LEONIE: (stil) Ik herken die Spanjaard met zijn bril.

JOKE: Dat kan niet want jij zijt nog nooit in Spanje geweest.

LEONIE: Maar hij ook niet...!

JOKE: (pusht haar) Allé kom, ga nu maar snel naar de keuken.

(Als Leonie voorbij Johnny stapt kijkt ze diep in z'n ogen en geeft hem dan met haar wandelstok een venijnig tikje tussen z'n benen)

JOHNNY: (pijncreet) Aaaaah..., amaai mijne pene...!

LEONIE: (imiteert nu zijn speciaal lachje) Jipie jééé...! (dan af naar de keuken)

MIA: Kan iedereen nu eens efkes zwijgen? Dan kan ik aan mijne fellatio beginnen.

JOKE: Nee Mia, dat is veel te vroeg.

FRANK: (tot Mia) Gaat gij fellatios doen...?

MIA: Ja, en ge gaat verschieten want daar gaat iets uitkomen zenne...!

FRANK: Oh la la..., os...!

MIA: (begint te zingen voor de drie gigolo's) "Con te partiro"...

THEA: (onderbreekt) Nee Mia, een fellatio is iets héél anders. (tot de heren) Sorry, maar Mia loopt nog wat achter, ziet ge.

WIES: Mijn horloge soms ook.

JOKE: Kom, 't is tijd dat er koppeltjes gevormd worden. Wie gaat met wie...?

(De dames worden van dichtbij gekeurd waardoor ze zich wat onwennig voelen)

ELZA: (als Johnny aan haar snuift) Die riekt die vogelstront nog hé...!

THEA: (kiest Johnny) Spanjaarden zijn vurige minnaars...

MIA: (kiest Wies) Brusselaars, ik hoor ze graag praten...

ELZA: (kiest Frank) Grieken, ze hebben al wat meegemaakt de laatste tijd, ocharme...

(Wies zet zich ondertussen in de schommelstoel)

JOHNNY: Zijn de dames amigos?

ELZA: Ja, van de hobbyclub hé.

FRANK: Pure tijdverspilling. Er zijn veel plezantere dingen in 't levenos.

WIES: (tot Mia) Dat stoort toch niet als ik efkes in deze schommelstoel ga zitten...?

MIA: (draait met de wind) Nee hoor, lieve Wiwi, schommel maar rustig voort, dat brengt mij helemaal tot rust.

WIES: (valt even uit z'n rol) Dat is ook straf...!

MIA: Wàt is straf, Wiwi...?

WIES: (verzint snel) Euh..., die cognac natuurlijk.

FRANK: (even terzijde fluisterend tot Wies) Uw snor is aan 't lossen...!

WIES: (fluistert tot Johnny) En uw pruik staat scheef...!

JOHNNY: (fluistert tot Frank) En uw baard is aan 't zakken...!

WIES: (tot de dames) Ik stel voor dat wij ons eerst wat gaan oprissen in de badkamer. (gaat samen met Frank en Johnny richting slaapkamers)

ELZA: Hoe weet jij dat dààr de badkamer is...?

WIES: (met de mond vol) Euh...

FRANK: (redt hem) Wij hebben een goede neuzos.

(De heren af naar de slaapkamers. Ondertussen bereiden de dames zich voor op het ultieme spel)

MIA: (schenkt nog wat cognac uit) Oh la la..., hier gaat ge iets beleven seffens...! Die Wiwi staat mij wel aan. Hebt ge gezien wat voor een grote handen die heeft?

THEA: Waar is mijn saccoche...? Ik vind mijn saccoche nergens...!

ELZA: Waarom hebt gij uw saccoche nodig? Gij schminkt u toch niet.

THEA: Om seffens mijn slipje in te stoppen hé. (in alle staten) Ik voelt 't, 't gaat komen. 't Is dichtbij. Die Pepito doet mijn hart overslagen...!

MIA: En ik begin al te zweten.

JOKE: Van wàt...?

MIA: Mijne string begint te spannen. (maakt enkele rare kronkelende bewegingen met haar onderlichaam) Het koordje zit precies niet meer op z'n plaats.

ELZA: (wil zich nog wat moed indrinken) Onze Frank moest het allemaal eens weten. Ik voel mij toch een beetje schuldig. (zingt) Je loog tegen mij alsof ik een kind was...

JOKE: Ge drinkt alledrie te veel. Ge moet een beetje dimmen hé.

ELZA: Moeten wij al iets uittrekken...?

JOKE: Nee, wacht daar nog maar mee tot die gigolo's terug beneden zijn.

MIA: (drinkt nogmaals) Wij zijn er klaar voor hé...! (hikt)

(Elza schminkt zich wat bij met lippenstift. Thea sluipt tot achter haar)

THEA: (doet haar plots schrikken) Boeh...!

(Door het schrikken heeft Elza een verticale rode streep over haar gezicht getrokken)

THEA: Nu zijt gij precies een indiaan, hihi...!

(Net als Elza wil uithalen naar Thea komen de drie gigolo's van de slaapkamer)

JOHNNY: Cuando begint dat spelleke hier?

JOKE: Ge kunt er nu aan beginnen.

JOHNNY: Estamos caliente.

ELZA: Wat zegt 'm?

THEA: (vertaalt) Dat de heren op springen staan.

MIA: (zet stapje achteruit) Oeioei, die gaan toch niet te ver springen...?

JOKE: Goed. Wie eerst...?

THEA: Is het niet beter allemaal tegelijk?

JOKE: Waarom?

THEA: Ik kan het niet als ze allemaal naar mij zitten te kijken.

JOKE: Dan zullen we daar eens direct iets aan doen. (dempt het licht een beetje en zet zachte muziek aan)

(Dan komt Leonie van de keuken met de vogelkooi. Ze zet de muziek uit en steekt het

groot licht weer aan)

JOKE: (tot Leonie) Wat komt gij hier doen met onze Bruno...?

LEONIE: Als hier zo hard gefeest wordt dan wilt onze Bruno dat ook wel eens zien.

JOKE: Bomma, ga nu maar terug naar de keuken met onze Bruno.

LEONIE: Jamaar, ik heb die loodgieter ook nog eens nodig.

JOKE: Waarvoor?

LEONIE: Omdat ik met een lek zit aan mijn waterleiding.

JOHNNY: Dat is normal als ge zijt 80 jaar.

LEONIE: Hoe weet gij dat ik 80 jaar ben...?

JOHNNY: Omdat ge er zo uitziet.

(Leonie dreigt met haar wandelstok. Johnny deinst voorzichtigheidshalve achteruit. Leonie gaat met de vogelkooi af naar de keuken. Ondertussen intiem gesprek tussen Thea en Frank)

THEA: (lacht liefjes naar Frank, dan tot Joke) Mag ik nog een andere gigolo kiezen?

ELZA: (trekt Frank brutaal naar zich toe) Nee, Kaniepoupelos is de mijne...!

THEA: Ja, antiek zoekt antiek hé.

ELZA: Denkt gij nu echt dat ik antiek ben? Kijk hier maar eens dan...! (toont een blote schouder)

MIA: Dat kan ik ook, kijk maar eens hier...! (toont twee blote schouders)

ELZA: (tot Thea) En wat gaat gij laten zien...? Of zijt gij daar te verlegen voor...?

THEA: Nee, helemaal niet. (duwt Johnny met z'n neus in haar boezem, dan tot Elza) Durft gij dat ook soms...?

ELZA: Gij kent mij nog niet, gij...!

(Elza drinkt van de fles cognac en wil dan alles uitspelen)

JOKE: (belet het haar) Stop stop..., dat is nog te vroeg, Elza...!

ELZA: Ik laat me niet afblaffen door die jonge preutse madam hier...!

THEA: Preutse madam...? Ikke...? Kijk maar eens goed dan...! (scheurt met één ruk het overhemd van Johnny open)

JOHNNY: Mi camisa is kapotta...!

JOKE: Okee, wie gaat waar plaatsnemen? Welk koppel wil naar boven?

MIA: Ik en de Wiwi. (tot Wies) Niet waar, Wiwi...?

WIES: (met spastisch lachje) Jààà...! (neemt Mia's handje beet) Kom chouke, wij gaan de slaapkamer chambren.

MIA: (liefjes en erg gevleid) Chouke, zegt die tegen mij. Dat heeft onze Wies nog nooit tegen mij gezegd. (tot Wies) Ik vind wel dat ge als Brusselaar iets weg hebt van Manneke Pis.

WIES: De bovenkant of de onderkant?

MIA: Ik heb al uw kanten nog niet gezien, hé Wiwi. Ik hoop alleen dat uw kraantje wat groter is dan dat van manneke Pis. Kom, wij zullen er eens aan beginnen.

(Mia en Wies hand in hand af naar de slaapkamers)

JOKE: Waar willen Thea en Pepito naartoe?

JOHNNY: Mesa de cocina.

THEA: (vertaalt) Hij wil 't op de keukentafel.

JOKE: Op de keukentafel gaat niet want de Bomma is daar aan 't boteren.

JOHNNY: Sexo op de congelador.

JOKE: Dat versta ik niet.

JOHNNY: Hebbe gij ene diepvriezer, madam?

JOKE: Ja. In de berging.

THEA: (tot Joke) Die Pepito is er just ene gelijk onze Johnny, die kiest ook altijd van die raar plaatsen uit. (tot Johnny) Kom Pepito...!

(Thea met Johnny hand in hand af naar de berging)

JOKE: (tot Elza) Dan zult gij met uwe Kanniepoupelos de zetel hier moeten inpalmen.

ELZA: Toch spijtig dat gij nu niemand hebt, hé Joke.

JOKE: Dat is niet erg. Profiteer er maar van. Ik ga ondertussen de tafel hier al wat afruimen.

(Terwijl Joke de tafel al begint af te ruimen horen we op de achtergrond het ritmische geluid van een piepend bed)

ELZA: (tot Frank) Hoort gij dat ook...?

FRANK: Ja, het bed doet piepos...!

JOKE: Ge hoort dat het al lang geleden is bij Mia hé. Ik hoop maar dat ze er niet doorzakken want dat bed is nog van mijn overgrootouders.

(Plots horen we een KRAK-geluid. Er dwarrelt een weinig kalk van het plafond naar beneden. Het gepiep houdt plots op)

FRANK: Oeioei, daar bovenos is het precies krakkos...!

ELZA: (tot Joke) Die kunnen toch niet door 't plafond zakken...?

JOKE: Maar nee.

(Joke af naar de keuken met enkele glazen. Het liefdesspel tussen Frank en Elza verloopt niet zo vlotjes)

ELZA: Ge moogt wat dichterbij mij komen zitten. (schuift wat dichterbij Frank). Hebt gij iets van bescherming bij?

FRANK: Waaromos, denkt gij dat 't gaat regenen?

ELZA: Als Griek zijt gij wel grappig hé.

FRANK: Ja, maar de leste tijdos is 't toch iets minderos.

ELZA: Kanniepoupelos is wel een vreemde naam hé?

FRANK: Mijn vader heette Kannieneukos en m'n grootvader Kannievogelos.

ELZA: Dus het zit eigenlijk wel een beetje in de familie?

FRANK: Ja.

ELZA: Kunt gij echt niet poupelos...?

FRANK: Ikke kan wèl poupelos. Kunt gij poupelos...? Of rijdt gij liever met uwe mercedos...?

ELZA: (verwonderd) Hoe weet gij dat ik met een mercedos rijd...?

FRANK: Van wie zou anders de mercedos zijn die hieros staat voor de poortos?

ELZA: Kunnen we nu efkes voortdoen? Seffens is onze tijd om en dan moeten we

bijbetalen.

FRANK: We zullen beginnen met “neuzekos neuzekos”...!

ELZA: Ja, dat doet onze Frank ook graag.

FRANK: Wie...?

ELZA: Wel, onze Frank..., mijne ventos.

(Elza en Frank doen “neusje neusje” in de zetel. Leonie sluipt stiekem uit de keuken met de voetbaltoeter tot achter de zetel)

ELZA: (liefjes tot Frank) En nu een kusje?

FRANK: Een drogos of een nattos?

ELZA: Alletwee.

(Net voor ze elkaar kussen komt Leonie tevoorschijn van achter de zetel en laat het vreselijk geluid horen van de voetbaltoeter. Elza en Frank donderen uit de zetel. Leonie beleeft binnenpretjes en verdwijnt stiekem weer naar de keuken. Elza en Frank komen overeind. De nepbaard van Frank blijkt verschoven)

ELZA: (ad baard) Precies dat gij in de ruif zit?

FRANK: (duwt z'n baard weer op de juiste plaats) Ja, sinds de crisis in ons land valt soms alles uitos, zelfs mijn baardos.

ELZA: (staart hem aan) Gij doet me precies wel aan iemand denken, als ik u zo bekijk.

FRANK: Gij hebt te veel gedronken van de cognacos.

ELZA: En gij?

FRANK: Ikke drink nooit alcoholos.

ELZA: Onze Frank ook nietos.

FRANK: En zijt gij nog contentos over uwe Frankos?

ELZA: Onze Frank is een goeie ventos, maar in 't bed lijkt hij meer op een osos...!

FRANK: Misschien zit hij teveel onder de stressos.

(Mia en Wies komen van de slaapkamer. De snor van Wies plakt nu plots onder de neus van Mia)

MIA: (enthousiast) Amaai, die heeft gas gegeven...! Ik ben er nog niet goed van.

ELZA: Ja, ik merk 't, zelfs de haar onder uw neus begint er van te groeien.

WIES: Dat is MIJNE moustache...!

ELZA: Hoe kan dat...?

MIA: Omdat we elkander goed gekust hebben. Amaai, ik kreeg bijna geen adem meer.

WIES: En de moustachen zijn ook niet meer wat ze geweest zijn hé. (plakt de snor terug onder z'n eigen neus)

(Joke komt van de keuken)

JOKE: (tot Mia) Hoe is 't daarboven geweest?

MIA: We zijn door het bed gezakt.

JOKE: Ja, dat heb ik wel gehoord.

WIES: Maar dat zal de Wiwi wel repareren.

MIA: Kunt gij dat, Wiwi?

WIES: Jaja, na mijn uren hé.

MIA: Ge hebt daar dus nog tijd voor?

WIES: (verspreekt zich) Dat weet gij toch, hé Mia.

MIA: Hoe kan ik nu weten wat gij nu uw uren doet...?

WIES: Ja, dat is waar ook... (geforceerd lachje) ...haha.

(Thea en Johnny komen van de berging)

JOKE: En hoe is 't in de berging geweest?

THEA: Ik heb niet veel kunnen zien.

JOKE: Waarom niet?

THEA: Mijn bril was aangedampt.

JOKE: Hoe kan dat?

THEA: Op een gegeven moment duwt de Pepito mij met mijne kop in de diepvriezer zèg. Ik heb niks anders gezien dan spruiten, bevroren soep en een doos crème-glace van Het IJsboerke...!

ELZA: Mijne Kaniepoupelos gebruikt dezelfde deodorant als onze Frank. Dat moet toch ook lukken hé.

MIA: Mijne Wiwi is ook metser denk ik want de mortel zit nog onder z'n vingernagels.

THEA: En mijne Pepito heeft op zijne rug dezelfde tatoeage gelijk onze Johnny.

ELZA: Dat is allemaal wel veel toeval hé. Vindt ge niet...?

MIA: Ja, ik herkende zelfs de zweetvoetengeur toen mijne Wiwi z'n schoenen uittrok.

THEA: (wantrouwig) Ja, ik geloof dat er iets scheelt hier...!

ELZA: Mijne Kaniepoupelos z'n baard hing daarnet plots op half zeven...!

MIA: En ik had in ene keer een snor onder mijn neus. Daar heb ik nu nog nooit last van gehad.

THEA: (tot de heren) Ik geloof ook dat uw snorren en baarden niet ècht zijn...!

JOHNNY: (valt uit z'n rol) Gij gelooft vanalles, gij gelooft zelfs dat er hier spoken in de kast zitten, haha...! (wordt aangetikt door Frank, ontdekt z'n verspreking, dan tot Wies en Frank) Sorry hé mannen.

FRANK: (berispt Johnny) Gij se stomme kloot dat ge daar staat...!

(Algemene stilte volgt. De dames fronsen de wenkbrauwen)

THEA: (luid) Heb ik het niet gezegd...! Daar zat deze voormiddag toch een spook in die kast, maar niemand geloofde mij.

ELZA: (klopt streng op de tafel) En nu wil ik weten wie deze drie gigolo's zijn...!

(De heren maken zich bekend terwijl ze brillen, snorren, baarden en pruiken afdoen)

FRANK: (met hangende oortjes) Frank Pardon, tot uw dienst...?

WIES: (nederig) Wies Bubbe, paraat...!

JOHNNY: (onderdanig) En Johnny Snoeck, geef acht...!

ELZA: (nijdig) Gij smeerlappen...!

FRANK: Oh ja? En wat zijt gij dan...?

JOHNNY: Hier zomaar efkes een gigolo uitnodigen achter onze rug...!

WIES: Dat is hier precies een ferm hobbyclub.

JOHNNY: Hoe heet uw clubje, "Mama's hobby"...?

FRANK: (tot Elza) En hoe is uw gezicht geschilderd? Ge zijt precies een schilderij die

van de camion gevallen is.

WIES: (tot Mia) Gij hebt nochtans een schone string aan, maar ik kreeg de knoop niet los. Dat is niet erg, in mijne metsersbak zit nog wat uitgeloterde metserskoord. Misschien kunt ge die de volgende keer gebruiken.

JOHNNY: (tot Thea) En waarom een gigolo huren? Zijt ge niet meer content met uw eigen vent misschien?

THEA: Jawel, maar een vrouw heeft soms eens behoefte aan wat tederheid.

ELZA: (vervolgt tot Frank) En als 't machientje niet aanslaagt..., kunt ge nog een blauw pilleke pakken, maar dat wilt gij niet doen voor mij hé.

MIA: (tot Wies) En gij moet niet direct in 't slaap vallen als ge in 't bed kruipt.

JOKE: Ja heren, uw vrouwtjes missen toch wel ècht iets, zoals ge kunt horen. En precies dàt zochten zij bij die gigolo.

(Leonie komt onder volgend gesprek stilletjes van de keuken)

ELZA: En waarom zit gij niet op de voetbal in Barcelona...?

FRANK: Omdat de Wies dit sms-bericht gisteren heeft ontvangen een paar uren vóór ons vertrek naar Zaventem. Laat 't hen maar eens zien, Wies.

MIA: (leest het berichtje) "DE VOGEL VLIEGT ZATERDAGAVOND VAN ZIJN NEST".

JOHNNY: Allé, wat moet een mens daar nu van denken...?

THEA: Van wie komt dat bericht?

FRANK: Dat heeft Joke verstuurd.

JOKE: Neenee.

WIES: Jamaar, dat heb ik wel aangekregen van uwe gsm hé.

JOHNNY: En wat wil dat zeggen als er een vogel van zijne nest vliegt? Dat hij gaat.... (neukgebaartje) ...want anders blijft die vogel wel op zijne nest zitten.

THEA: Maar wacht eens, dat berichtje heb ik ook aangekregen van Joke.

ELZA: Maar ik ook.

JOKE: Dat kan niet. Dat moet een misverstand zijn. Ik heb niks verstuurd.

FRANK: En daardoor werden wij achterdochtig.

WIES: En toen vernamen wij nog via via dat er hier een piccolo op bezoek ging komen...

FRANK: (verbetert) Een gigolo...!

WIES: Just ja, en toen was 't vat helemaal af.

MIA: Ik wil NU weten wie dat bericht verstuurd heeft...!

(Alle ogen naar Leonie gericht. Leonie wil zich stiekem met korte snelle pasjes naar de keuken begeven)

JOKE: (tot Leonie) Héla..., hier blijven gij...!

LEONIE: (gespeeld) Waarom...? Scheelt er iets...?

JOKE: Ja, daar scheelt hier iets. Waarom verstuurt gij dat bericht over die vogel naar iedereen?

LEONIE: Ik mocht van u toch versturen wat ik wou, hebt gij me zelf gezegd.

JOKE: Jamaar, ge had over die vogel moeten zwijgen.

LEONIE: Onze Bruno is toch een vogel.

JOKE: (fronst de wenkbrauwen) Onze Bruno...? Wat is er met onze Bruno...? (begeeft zich onmiddellijk naar de keuken)

MIA: (tot Leonie) En die via via...

LEONIE: (vervolgt) ...Dat was ik ook. Omdat ik van hen een borrel kreeg als ik mijne mond opendeed.

ELZA: (tot Frank) Maar dat is chantage..., pure chantage...!

(Joke komt van de keuken. Ze is in alle staten)

JOKE: (tot Leonie) Waar is onze Bruno...? Die zit niet meer in z'n kooi...!

LEONIE: Natuurlijk niet. Die heb ik buiten laten vliegen.

JOKE: Waarom doet gij dat...?

LEONIE: Ik had toch gezegd dat hij zaterdagavond van z'n nest zou vliegen. Als onze Bruno toch niet in de living mag van u dan is 't beter dat hij terug vrij is, en buiten kan hij wèl vliegen, dus bye bye Bruno.

JOKE: Bomma, ik denk dat het hoogtijd is om een rusthuis op te zoeken.

LEONIE: Okee, ik zal hen al een berichtje sturen dat gij op komst zijt. (haalt de gsm boven) Wilt gij een kleine of een grote kamer...?

JOKE: (is een zenuwzinking nabij) Daar krijg ik 't van hé...!

ELZA: Denk aan ZEN, Joke en rustig ademen.

MIA: (tot de heren) Dus het geld van de inkomkaarten plus de reis naar Barcelona is riebedebie...?

WIES: Ja, helemaal.

MIA: Dat is dan ook de laatste keer dat gij die kans krijgt, hé pater. En nu gaat gij overuren maken zodat dat geld er zo rap mogelijk terug uit is hé.

THEA: (richting Johnny) Voor dat geld had ik al bijna een nieuwe velo.

ELZA: Zie ze hier nu staan, de drie gigolo's, met de staartos tussen hun benos...!

FRANK: (wil even grappig zijn) Ja, 't was allemaal een dikke floppos..!

ELZA: (ernstig) En lach er niet mee, meneer Kaniepoupelos...! Ik zal u seffens eens een stamp geven tegen uw saccoche en dan is 't "Kannooitmeerpoupelos"...!

(Onder volgend gesprek kruipt Wies weer in de schommelstoel en wiebelt)

MIA: En waar hebben de heren dan de voorbije nacht geslapen?

JOHNNY: In de auto van Frank en dat viel niet mee. Kunt ge u dat voorstellen, op de parking van de Carrefour een hele nacht met drie man in zo'n kleine corsa...? Mijne rug doet er nog zeer van.

WIES: En ik zat met twee slapende benen.

JOHNNY: De Frank had sjans, die mocht op de achterbank gaan liggen met z'n voeten uit het zijraam.

FRANK: Ja, ik had veel sjans, dat moogt ge wel zeggen. Deze morgen waren allebei m'n schoenen gepikt.

JOHNNY: En dan moet er iemand van ons deze nacht in z'n slaap gebougeerd hebben want plots ging de handrem af en zijn we van de parking gebold, recht langs de voorste vitrine de Carrefour binnen.

WIES: Ja, we hebben nog twee uur op het politiebureau gezeten.

FRANK: Verzekering hé, maar de bonus malus gaat wel omhoog.

ELZA: (cynisch) Dan is er toch nog iets dat bij u omhoog gaat...?

MIA: (boos tot Wies) En kom nu in godsnaam uit die schommelstoel...! Ik word daar zot van...!

WIES: (kordaat) Nee, ik blijf zitten. En gij kunt fluiten naar uw nieuwe veranda. Ik gene schommelstoel, dan gij geen nieuwe veranda, zo simpel is dat.

THEA: (bijna wenend) Ik heb er spijt van, Johnny. Kunt ge mij vergeven?

JOHNNY: Natuurlijk schatteke. Als ik nu van u ook eens één keer naar de Chaussée d'Amour mag gaan dan staan we quite hé.

ELZA: (tot Thea) Zoiets laat ge toch niet toe...? Geef die toch een patat tegen zijne smikkel...!

THEA: Dat durf ik niet.

ELZA: Moet ik 't in uw plaats doen...? (dreigend als Johnny lacht) Gij moest de mijne eens zijn...!

JOKE: Goed. Dat is dan geregeld hé. Valt er verder nog iets te zeggen?

THEA: Ja.

JOHNNY: Kotst het er maar uit dan.

THEA: Mia en Elza zeggen dat wij altijd naar frieten stinken.

JOHNNY: Moet ik eens vertellen naar wat zij stinken...? Naar konijnenkeutels...!

ELZA: Op uw gemak gij, hé maat,... (horizontaal gebaartje aan haar keel) ...of 't is hier seffens finito met Pepito...!

JOKE: (tempert de gemoederen) Misschien is 't nu beter dat iedereen hier eens eindelijk zegt wat er op zijne lever ligt en dan kunnen we allemaal terug beginnen op een proper lei. Kom Thea, gij begint.

THEA: Ik haat rijke mensen zoals Elza en Frank, die altijd het grote woord hebben.

FRANK: Tiens...? En iedereen zegt altijd dat ik een kalme mens ben.

MIA: En ik haat onverzorgde mensen zoals Thea en Johnny, met hun vettige frituurhaar en hun vuile ongewassen kleren.

JOHNNY: Dan moet gij voor ons maar eens een nieuw wasmachien kopen.

ELZA: En ik haat gierige mensen zoals Mia en Wies, met hun constant gepot en gekanker op alles.

WIES: Ik kanker niet en ik pot niet.

ELZA: (ad Mia) Nee, maar zij wel. En als ge bij de hond slaapt dan krijgt ge er de vlooiën van.

MIA: Wilt gij dan beweren dat ik vlooiën heb...?

(Onderlinge discussie. Joke wil hen kalmeren, maar krijgt van de dames zelf een vracht gefoeter over zich heen)

THEA: (tot Joke) Het ligt allemaal aan u...! Ik begin zelfs meer en meer te denken dat gij ons venten opvrijt.

MIA: Jazeker, en het schoonste bewijs is dat het gsm-nummer van MIJNE Wies in UWE gsm zit.

THEA: En gij hebt de kans want ons venten komen hier elke week een pakje goei boter kopen.

ELZA: (imiteert de stem van Joke) Ik vind de liefde bij de mensen die hier een pakje goei boter komen kopen. (dan kwaad) Natuurlijk, dat is bij onze venten, potverdekke.

HEREN: (ontkennen te samen) Nee..., nee..., nee...

(Leonie heeft al enkele keren getracht om ook een woordje te zeggen, maar ze krijgt er geen speld tussen. Dan laat zij de voetbaltoeter luid door de kamer galmen waardoor iedereen opschrikt en de mond houdt)

JOHNNY: (plots blij) Oh daar is nu mijne voetbaltoeter.

LEONIE: Mag ik ook eens iets zeggen alstublieft...? (tot de dames) Uw venten zijn zoals onze Bruno, die smost ook altijd met z'n zaad.

MIA: (tot Joke) Nog één ding wil ik weten: hoe komt het gsm-nummer van MIJNE Wies in UWE gsm...?

JOKE: Die heb ik daar ingestoken.

MIA: En hoe kent jij dan het gsm-nummer van onze Wies...? Ik heb u die toch nooit gegeven...!

JOKE: (verzint) Die moet daar toevallig...

MIA: (onderbreekt) Kom hé, niet liegen, hé Joke. Die kruipt daar niet vanzelf in hé.

THEA: Volgens mij hebt jij een relatie met alledrie ons venten...!

MIA: Onze venten zullen hier NOOIT nog boter komen kopen.

LEONIE: Hopla, en daarmee ben ik dan ook weer drie van m'n klanten kwijt.

ELZA: (autoritair tot Joke) Wat hebt jij daarop te zeggen, madam ZEN...?

JOKE: (staart naar Wies) Gaan we 't hen vertellen, Wies...?

WIES: Doe maar, ik durf niet...!

ALLEN: (verbaasd) Hoe...?

(Alle blikken op Wies en Joke gericht)

FRANK: Nu gaan we 't krijgen...!

ELZA: Wat is hier allemaal gaande...?

MIA: (héél boos) Wies, wat hebt jij ons uit te leggen...? Kom zeg 't..., (dreigend met de lege fles cognac) ...of moet ik 't eruit kloppen...!

JOHNNY: Ja Wies, dat wil ik nu ook wel eens weten.

JOKE: (biecht op) 't Was allemaal opgezet spel...!

THEA: (verwonderd) Hoe...?

JOKE: Ja, omdat de relaties tussen u en uw partners de laatste tijd op springen stonden...

LEONIE: (pikt grappig in) Het boterde niet meer..., er zat een haar in de boter...!

JOKE: (vervolgt luider) ...kwam ik op het idee om daar iets aan te doen. En dan heb ik gebruik gemaakt van de goedheid van Wies om daar verandering in te brengen. Geef toe, het vuur was er bij u alledrie helemaal uit hé. Er was geen passie meer in uw relatie, geen hartstocht. Het was de laatste tijd altijd maar zagen en klagen over uw venten. En dan moet daar iets aan gedaan worden hé of de relaties ontploffen en dan staat ge nog verder van huis. Ik wou de dames enkel maar een beetje dichter bij hun partner brengen. Meer heb ik niet gedaan.

MIA: Samen met onze Wies...?

JOKE: Ja. Uw medemens helpen is ook een vorm van ZEN. En de Wies heeft zijn rol héél goed gespeeld, moet ik zeggen.

FRANK: (tot Wies) Dus jij wist alles al op voorhand...?

WIES: (trots) Ja. Dat had ge niet verwacht van een simpele metser gelijk ik, hé meneer de ingenieur.

LEONIE: Waar "goei boter maken" al niet goed voor is. (zet zich in de schommelstoel)

JOKE: En wat nu met onze hobbyclub...? Is hier van vriendschap nog sprake of gaan we 't allemaal opgeven?

ELZA: (met hangende oortjes) Merci Joke, nu weet ik tenminste dat onze Frank mij nog graag ziet. (geeft kusje aan Frank)

THEA: (vervolgt tot Joke) Ik wil u ook bedanken omdat ik mijn èchte Johnny

teruggevonden heb. Mercikes hé. (geeft Johnny een kusje)

MIA: (tot Joke) Ja, dan zal ik u ook maar bedanken zeker. Merci, hé Joke.

WIES: (tot Mia) Hélabá..., ge vergeet uwe Wiwi nog...! (wijst een plek aan op z'n wang. Als hij een kusje heeft gekregen van Mia) Merci chouke...!

ELZA: Dan zullen wij er nu maar eens vandoor gaan.

MIA: Ja, eer we dit allemaal verteerd hebben, dat gaat lang duren.

(De heren maken aanstalten om met de dames mee te gaan)

ELZA: Waar gaan de heren naartoe...?

FRANK: Wij gaan ook mee naar huis, tiens.

MIA: Oh nee, de heren mogen voor straf deze nacht nog eens in de corsa van Frank gaan slapen.

FRANK: Dat zal niet nodig zijn.

ELZA: Waarom niet?

FRANK: We hebben een kamer in een hotel hier vlakbij gereserveerd, haha.

THEA: Waarvan gaat onze Johnny dat allemaal betalen?

FRANK: Neenee, de Frank betaalt alles.

ELZA: (protesteert) Frank, dat gaat ge toch niet doen?

FRANK: Waarom niet? Meestal zijt gij 't die ons geld erdoor jaagt, wel nu ben ik 't eens.

MIA: (tot Joke) En krijgen wij nu ons lidgeld terug?

JOKE: Dat gaat niet meer. Dat geld is al gestort voor die gigolo.

ELZA: Waarom laat gij nog een èchte gigolo naar hier komen als ge toch al wist dat er drie valse gigolo's zouden komen?

JOKE: Die èchte kwam wel voor mij hé. Of moest ik hier ondertussen met m'n vingers zitten draaien? Ik mag toch ook iets hebben.

MIA: Waar is die èchte gigolo dan gebleven...?

JOHNNY: (herinnert zich plots) Oeioei..., die hebben wij bij z'n aankomst zijn radio afgepakt en hem hebben we in de oude regenput van Joke gegoooid.

WIES: (in lichte paniek) Als die maar niet verdronken is...!

FRANK: Kom, misschien zijn we nog op tijd.

(De heren willen direct af langs de berging, maar dan willen Mia en Elza ook met hen meegaan)

FRANK: Waar gaan de dames naartoe?

ELZA: Ik ga naar huis, met mijne mercedes.

MIA: (aarszelend) En ik met mijne misjoe..., mitjeboe... (herpakt zich) ...mijne auto.

WIES: Moet gij eerst niks anders aantrekken, Mia? Ge gaat nog een valling opdoen.

MIA: Nee, ik zal de chauffage wel opzetten.

ELZA: En de rest komen we morgen hier wel halen.

JOKE: (roept Wies nog na) Wiwi, denk eraan dat gij mijn bed nog moet repareren hé.

WIES: Komt in orde, Joke. We gaan eerst die gigolo uit de regenput halen. En als er nog iets is, bel dan de Wiwi maar op zijne gsm hé. (pesterig lachje naar Mia)

(Wies, Johnny, Mia en Elza af langs de berging. Thea ruimt nog even haar kleding op. Terwijl ze naar buiten gaan laat Johnny z'n voetbaltoeter nog eens flink gaan. Mia en Elza protesteren mimisch)

FRANK: (tot Leonie) En vertelt gij nu eens waarom uw goei boter zo lekker smaakt?
Doet gij daar iets speciaals in, Leonie?

LEONIE: Maar nee. 't Is te zeggen..., ik spuw daar in terwijl ik aan 't kneden ben.

FRANK: Dat meent ge niet...?

LEONIE: Jawel..., (geeft een rochelend voorbeeldje) ... zó...!

(Frank krijgt braakneigingen en gaat er vandoor langs berging. De deurbel rinkelt)

JOKE: (zuchtend) Dat zal wel voor een pakje goei boter zijn.

LEONIE: (veert uit de schommelstoel) Blijf maar zitten, Joke. Ik zal wel gaan opendoen. (af langs de hall)

JOKE: (als Thea ook wil vertrekken langs de berging) Wat gaat gij doen...?

THEA: Ik rijd dan ook maar naar huis hé, met de velo...!

JOKE: Neenee, gij kunt nog niet naar huis.

THEA: Waarom niet?

JOKE: Gij moet eerst die berg afwas in de keuken nog doen.

THEA: Waarom ik...?

JOKE: Omdat gij dat beloofd hebt, tiens...! Weet ge nog wel, ik de drank, Elza de pizza, Mia de hapjes en gij de afwas. Belofte maakt schuld, hé Thea.

THEA: Okee. (ontgoocheld af naar de keuken)

(Leonie komt van de hall)

JOKE: Wie was 't...?

LEONIE: De politie staat aan de voordeur.

JOKE: (verwonderd) De politie...? Waarom...?

LEONIE: Ze zeggen dat ze van hieruit gebeld zijn voor een dringende oproep.

JOKE: Jamaar, hier heeft toch niemand de politie gebeld?

LEONIE: (fier met brede smile) Jawel..., ikke..., met mijn gsmmeke...!

JOKE: 't Is niet waar hé...!

LEONIE: Krijg ik nu ook een gsm van u...?

JOKE: (ziet het niet meer zitten) Los het zelf maar op, Bomma. Ik ga Thea in de keuken helpen met de afwas...!

(Frank stoot terug binnen via de berging)

FRANK: (in alle staten, tot Joke) Wilt ge nu eens iets weten...? De politie staat hier aan de deur en ze hebben ons Elza en Mia laten blazen.

JOKE: En...?

FRANK: Ja, wat denkt ge, allebei positief natuurlijk.

JOKE: Oeioei...!

FRANK: Hoeveel hebben die gedronken?

JOKE: Veel te veel, vrees ik. Ik heb hen nog verwittigd, maar daar pakte geen verf op.

(Nu stoot Wies hijgend binnen via de berging)

WIES: (aangeslagen) Frank, ge gelooft 't nooit...!

FRANK: Wat is er gebeurd...?

WIES: Dikke ambras daarbuiten...! (toont z'n vuist) Ze hebben er flink van gekregen, amaa. Allebei een blauw oog zèg.

FRANK: Ons Elza en Mia...?

WIES: Nee, die flikken. Onze vrouwen hebben de kepie van hun kop geslagen...!

FRANK: Dan moet ik direct gaan helpen. (wil snel af via de berging)

WIES: (houdt hem tegen bij de deur) Nee Frank, dat is te laat.

FRANK: Waarom?

WIES: Ze hebben hen allebei al meegenomen naar den bureau.

FRANK: Die gaan deze nacht ook goed slapen in den bak, denk ik.

WIES: Waarom stonden die flikken hier aan de deur te wachten?

JOKE: Ons Bomma had die opgebeld met de gsm.

FRANK: Gij Leonie...? Waarom doet jij zoiets...?

LEONIE: Om de gsm te testen.

FRANK: Leonie, nu moet ik toch gaan geloven dat jij ze alle vijf niet meer hebt.

JOKE: Ja, daar is nog maar één optie...!

FRANK: En dat is...?

JOKE: Het rusthuis...!

(Frank en Wies af langs de berging. Leonie haalt haar gsm tevoorschijn en tikt een nummer in)

JOKE: Naar wie gaat ge nu weer bellen?

LEONIE: Naar 't rusthuis.

JOKE: Dat is een goed idee. Eindelijk gebruikt ge uw verstand eens. (af naar de keuken)

LEONIE: (telefoneert) Zit ik in 't rusthuis? - - - 't Is hier met Leonie. Zou ik mijn goei boter mogen leveren in 't rusthuis? - - - Okee, dan zal ik voor u wel eens een goei prijsje maken. Dag meneer. (haakt in)

(Leonie zet de ghetto-blaster aan. We horen "New York, New York van Frank Sinatra". Leonie danst opgewekt met haar wandelstok door de kamer)

DOEK